

ΕΛΛΗ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗ

RockaBilly's FM

Αθήνα 2022

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Έλλη Αγγουράκη γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Είναι απόφοιτη της Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και εργάζεται στο νομικό κλάδο. Έχει συμμετάσχει σε θεατρικές ομάδες, θεατρικά εργαστήρια και σεμινάρια. Αγαπά τη δημιουργική γραφή. Στη Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία είναι η πρώτη της απόπειρα να γράψει για το θέατρο.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6973731610

Email: elli_195@yahoo.gr

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2021 – Μάιος 2022) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη, Μάνο Κουνουγάκη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Το θεατρικό έργο *RockaBilly's FM* της Έλλης Αγγουράκη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [CreativeCommonsBY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Τα πνευματικά δικαιώματα από τα τραγούδια ανήκουν στους δημιουργούς τους.

Το εξώφυλλο είναι πίνακας ζωγραφικής της Γεωργίας Κρέσσου.

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

Περίληψη

Ο Billy είναι ραδιοφωνικός παραγωγός βραδινής εκπομπής αφιερώσεων σ' ένα ροκ σταθμό μιας μεγαλούπολης. Το όνειρο κάθε ανθρώπου εκεί είναι να γίνει απατεώνας. Μια ομάδα τριών φοιτητών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης προωθεί στα κοινωνικά δίκτυα τρόπους απατεωνιάς και γι' αυτό είναι καλεσμένοι στην εκπομπή. Ο Παλιός Στρατιώτης, ακροατής του σταθμού, παίρνει τηλέφωνο στην εκπομπή. Δε θέλει να κάνει αφιέρωση. Ανακοινώνει κάτι που θα αλλάξει τελείως τη ροή της εκπομπής.

Πρόσωπα

Billy, 52 ετών-παρουσιαστής ραδιοφωνικής εκπομπής
Παλιός Στρατιώτης, 43 ετών-ακροατής της εκπομπής
Λέω, Μάκης, Σώτος, 23-25 ετών-φοιτητές ΜΜΕ
Λένα, 38 ετών-συνεργάτιδα Billy
Ακροάτρια-φίλη Λένας

1^η σκηνή

Ακούγεται το τραγούδι «Αδρεναλίνη»- Ξύλινα Σπαθιά, τελειώνει.

Billy: Επιστρέφουμε στην ειπομπή μετά τις πρώτες αφιερώσεις. Ήταν το κομμάτι «Αδρεναλίνη» - Ξύλινα Σπαθιά, αφιερωμένο από τον Γιώργο στους κολλητούς του από το Λύκειο. Καλησπέρα σ' όσους συντονίστηκαν τώρα στην παρέα μας! Να καλησπερίσω και τους σημερινούς, νομίζω γεμάτους επιθυμία για αδρεναλίνη, καλεσμένους μας. Καλωσορίσατε παιδιάς!

Λέω: Καλησπέρα Billy, καλησπέρα και στα αλάνια τους ακροατές.

Billy: Έτσι, και μόνο απ' αυτό, καταλαβαίνετε ότι έχουμε να κάνουμε με νεολαία.

Σώτος: Exactly! Και τι νεολαία! Οι καλύτεροι είμαστε, θα το δεις!

Billy: Έχω εδώ που λέτε τρεις φοιτητές, πόσο χρονών να είστε τώρα εσείς; 18-19;

Μάκης: Ε βάλε κάτι παραπάνω Billy! 23-25 είμαστε.

Billy: Σωπάστε ρε... Γερασμένοι δηλαδή. Σας πήραν τα χρόνια. Κατάλαβα. Αλάνια μου (προς τους ακροατές), όπως είπαν και τα παιδιά, έχουν έρθει εδώ στο στούντιο τρεις νέοι, τελειόφοιτοι φοιτητές Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης να μας μιλήσουν για κάτι τρομερά ενδιαφέρον, τρομερά ροκ για μένα, πιστεύω και για εσάς! Στείλτε τα μηνύματά σας να μας πείτε στην πορεία. Για συστηθείτε μάγκες!

Λέω: Λεωνίδας, για τους φίλους Λέω, με ωμέγα και τόνο στο έψιλον. Όχι Λεό, Λίο και τέτοια σπαστικά. Αλλιώς, Μαύρο Αυγό! Ξέρεις, κωδικό όνομα κι έτσι, για τους λίγους. Είχα φάει κόλλημα με τ' αυγά, έτρωγα συνέχεια και μου το κόλλησαν.

Billy: Γιατί μαύρο όμως; Κι όχι άσπρο;

Λέω: Δεν θα μπορούσα να 'μαι Άσπρο Αυγό, είμαι αντισυμβατικός. Οπότε Μαύρο. Για αντίθεση κι ανατροπή, να με φοβούνται και λίγο, δε βλάπτει.

Μάκης: Μάκης εγώ, διαφορετικά Χρυσόψαρο, εκτός γυάλας.

Billy: Λέγε!

Μάκης: Μεγάλη ιστορία, πάντως κάποτε αγάπησα σφόδρα ένα χρυσόψαρο, εντός γυάλας εκείνο.

Σώτος: Εδώ Σώτος, από το Σωτήρης, ή Φορτισμένο Καλώδιο. Δεν έχω να εξηγήσω κάτι. Ό,τι καταλαβαίνετε. Απλά έχω να δηλώσω πως είμαι in love με τη ροκ.

Billy: Είστε τυπάρης! Τι παρατσούκλια είναι αυτά! Ζηλεύω! Και με τέτοια ονόματα, χαλαρά και μουσικό γκρουπάκι θα μπορούσατε να είστε!

Μάκης: Άνετα!

Billy: Ωστόσο, επιλέξατε κάτι άλλο μαθαίνω. Προωθείτε την απατεωνιά και μάλιστα πάει καλά. Αλλά μη τα λέω εγώ και βαρεθούμε, μιλήστε μας! Μικρόφωνα δικά σας!

Λέω: Ευχαριστούμε Billy! Όντως, όπως πολύ σωστά λες, έχουμε αναλάβει ένα project, σαν εργασία για τη σχολή πες το, με στόχο την προώθηση της απατεωνιάς. Μέχρι στιγμής πάει εξαιρετικά καλά, βασικά ούτε κι οι ίδιοι δεν το πιστεύαμε.

Σώτος: Είναι τόσο μεγάλη η απήχηση που, όπως όλα δείχνουν, τελειώνοντας τη σχολή μπορούμε να ασχοληθούμε επαγγελματικά. Super κατάσταση!

Λέω: Να τα οικονομήσουμε για τα καλά δηλαδή, προωθώντας την απατεωνιά. Δε σπουδάζουμε τυχαία τόσο καιρό. Έχω ιδρώσει στη μελέτη εγώ, και όλοι μας!

Μάκης: Μιλάμε οι νέοι στους οποίους απευθυνόμαστε, είναι συνεπαρμένοι με αυτό. Δε φαντάζεσαι λέμε πόσο, γουστάρουν τρελά!

Σώτος: Όχι ότι το όλο εγχείρημα δεν έχει απήχηση και στο ευρύ κοινό. Παρατηρούμε ότι υπάρχει διάθεση για απάτη και βασικά συμβαίνουν τόσες

πολλές απάτες απ' όλους, ανεξαρτήτως ηλικίας. Equality στην απάτη και τα σχετικά.

Billy: Λέγε ρε Σώτο, στέλνουν κιόλας μηνύματα κι οι ακροατές μαθαίνω, ο Μήτσος από Γαλάτσι ενδιαφέρεται να μας πληροφορήσετε με παραδείγματα. Ξηγημένα.

Σώτος: Σωστός ο man. Είναι απλό. Φαντάσου, να συμφωνούμε εμείς οι δυο να αγοράσεις από εμένα ένα σπίτι σε μια X τιμή, 200.000 ευρώ. Το σπίτι όμως αξίζει 150.000 ευρώ. Κάτω από το τραπέζι οι 50.000 που εισπράττω από σένα είναι απάτη. Απάτη για σένα, κέρδος για μένα. Ή να κάνεις τσακωτή την αγάπη της ζωής σου να σε κερατώνει μαζί μου. Απάτη για σένα, κέρδος πάλι για εμένα και ου τω κάθε εξής.

Λέω: Και πέρα από αυτά, μας ακολουθούν πολύ οι συνομήλικοί μας, οι εκκολαπτόμενοι απατεωνίσκοι. Το να έχεις τη νεολαία, που είναι και θα είναι το μέλλον μιας κοινωνίας πάντα και για πάντα, να είναι έτσι πωρωμένοι, είναι απίστευτο!

Σώτος: Είναι μαγικό, είναι κέρδος! Ελπίζω να το κατάλαβε κι ο Μητσάρας, ο man από το μήνυμα.

Billy: Όπα, για καθίστε μισό λεπτό. Θέλετε να μου πείτε ότι...

Μάκης: Καθιστοί είμαστε ρε συ Billy. Βάλε και τίποτα να κουνηθούμε λίγο.

Billy: Αφού το θέλετε, μια αφιέρωση από μένα. «Οι μικροί μας ήρωες» - Γυμνά Καλώδια, μέχρι να καταλάβω, ποιο τραγούδι είναι για σας μικροί μου φίλοι.

Λέω: Ωραίος!

Billy: Που λέτε πάντως, αυτό για τ' οποίο σας διέκοψα πριν, είναι ότι αναρωτιέμαι θέλει άραγε τόσος κόσμος να γίνει απατεώνας;

Σώτος: Μα sorry κιόλας, είναι ήδη Billy. Εννοώ δες γύρω σου, είμαι σίγουρος πως σύντομα θα το καταλάβεις. Ζούμε μέσα στην απάτη. Κοροϊδευόμαστε

μεταξύ μας, δεν υπάρχει εμπιστοσύνη ούτε στον διπλανό μας, ούτε καν στον εαυτό μας.

Λέω: Οι πάντες μας εξαπατούν και εξαπατούμε τους πάντες. Και όλα αυτά ανεβαίνουν απροκάλυπτα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Με ραγδαίους ρυθμούς.

Μάκης: Απλά να, ξέρεις τώρα, εμείς στοχεύουμε στο να διαδίδεται αυτό, να περάσει τα όρια της πόλης μας, να φτάσει και σε άλλες μεγαλουπόλεις, σε χωριά. Σε όλο τον κόσμο πώς να το πω. Να μην πάψει ποτέ. Απάτη σημαίνει δύναμη.

Billy: Δύναμη ως προς τι;

Λέω: Κυρίως ως προς το ν' αντέξεις αυτόν τον κόσμο. Σχεδόν όλοι είναι απατεώνες. Κοιτάνε μόνο το συμφέρον τους. Το γέμισμα του πορτοφολιού τους. Η ζωή τους ολόκληρη κοιτάνε να είναι τίγκα από εμπειρίες και ανθρώπους, μόνο για τους εαυτούς τους όμως, για την πάρτη τους και με δόλιες συμπεριφορές μάλιστα. Μιλάνε οι στατιστικές.

Μάκης: Πώς θα επιβιώσει κάποιος που δεν έχει ιδέα από απάτες; Ζούμε μες την κομπίνα μάγκες, δε θα βαρεθώ να το λέω!!!

Λέω: Πολλοί δεν το αντιλαμβάνονται καν, άλλοι την υποτιμούν και πιθανόν κάποιοι, ακόμη κι από τους ακροατές εδώ, να μην έχουν ακούσει ποτέ τη λέξη.

Σώτος: Αλλά να ζουν στην απάτη. Σαν να βρίσκεσαι φαντάσου όλη σου τη ζωή μέσα σε μια γυάλα που of course δεν μπορείς να δεις το τζάμι που σε περιβάλλει. Είναι παράδοξο αν το σκεφτείς, όμως συμβαίνει. Γι' αυτό είμαστε εδώ.

Μάκης: Για ν' αντιληφθεί, ρε φίλε, ο κόσμος πού ζει και να αγαπήσει την απάτη. Και ήδη είμαστε σε καλό σημείο, απλά θέλουμε κι άλλους μαζί μας, συνειδητά να είναι μαζί μας.

Λέω: Ν' αγκαλιάσουν την απάτη, όπως δεν αποχωρίζονταν το αγαπημένο τους λούτρινο αρκουδάκι μικροί, και εκείνη με τη σειρά της θα ταξιδέψει με

ταχύτητα φωτός και θα τους βγει τελικά συμφέρουσα για την ζωή, την καθημερινότητά τους.

2^η σκηνή

Billy: Μου φαίνεται σαν να μου τα λέτε ωραία εσείς, ας πουν κι οι ακροατές βέβαια, *(απευθυνόμενος στους ακροατές)* ως γνωστόν η Λένα μας στη γραμμή.

Λένα: Καλησπέρα κι από εμένα! Όπως πάντα, περιμένουμε τα μηνύματά σας ή μας καλείτε από σταθερό ή κινητό, τα γνωστά. Να καλωσορίσω κι εγώ τα φοβερά αυτά παιδιά που έχουμε εδώ κοντά μας. Ήδη προβλέπω μια εκπομπή τρελή.

Billy: Η Λένα μας δεν πέφτει ποτέ έξω στις προβλέψεις της! Το ξέρουμε πολύ καλά αυτό. Που λέτε όμως νεαροί μου, στα δικά μου χρόνια νεότητας, εμείς μια «απάτη» είχαμε.

Λένα: Ποια ήταν αυτή η απάτη; Για πες!

Billy: Αυτή η απάτη δεν ήταν άλλη από τη ροκ μικροί μου φίλοι. Μη κοιτάτε τώρα πως έχουν γίνει τα πράγματα, τότε ήταν αλλιώς.

Λέω: *(τον διακόπτει)* Βρε Billy αρχικά είσαι τόσο νέος. Θα έλεγα βασικά, πως ζεις σε μια παρατεταμένη εφηβεία. Σε ακούμε καθημερινά, σε ξέρουμε πώς να το πω, και για όλους μας είσαι, σε νιώθουμε το φιλαράκι μας, κι ας τα λέμε πρώτη φορά τώρα από κοντά. Είσαι ένας αιώνιος έφηβος. Λένα πολύ χαιρόμαστε που σε συναντάμε επιτέλους από κοντά! Δηλώνω ευθέως φανατικός θαυμαστής σου!

Μάκης: Λενάρα αξία! Καλά λέει ο Μαύρο Αυγό! Θα με κάνεις Billy να πω τα κλασικά, τετριμμένα, «Η ηλικία είναι απλά ένας αριθμός» και «Σημασία έχει πόσο νιώθει κανείς» και λοιπές μαλακίες.

Billy: Ναι, αυτά είναι χαζά αλλά κι απ' την άλλη το βλέπω, έχω αλλάξει μες τα χρόνια. Παλιά, τότε που τα είχα με την Τζένη, 15 χρόνια μεγαλύτερη μου εκείνη, ένιωθα λες κι είχα ένα κοριτσάκι μπροστά μου. Πανέμορφη τύπισσα, καλή καρδιά κι ατέλειωτα πόδια! Όνειρο...

Λέω: Άρχοντας!

Billy: Ακούστε, φοβερή ζωντάνια αυτή η γυναίκα! Βγαίναμε πρωί για καφέ και γυρίζαμε την επόμενη μέρα ξημερώματα μετά από απίστευτα πάρτι. Εγώ οκ ήμουν ένα παιδαρέλι, οι δικές της αντοχές όμως δεν ήταν αυτονόητες. Γυναίκα εμπειρία ήταν η Τζένη και έβαζε κάτω όλες τις ηλικίες. Δε νιώθω σαν τη Τζένη τότε.

Μάκης: Εγώ βλέπω κι ακούω έναν τύπο μες τη ζωντάνια, έχεις επαφή με τους νέους, δίνεις βήμα να ακουστούν τα όσα γαμημένα σκεφτόμαστε, τρέχεις από εδώ, βοηθάς από εκεί, ξενυχτάς, ταξιδεύεις, δε σε νοιάζει τίποτα.

Λέω: Διαβάζεις, έχεις άποψη, γνώση. Αυτό για μένα είναι και ροκ μέσα σ' όλα. Έτσι δεν είναι;

Billy: Δεν ξέρω Μάκη-Χρυσόφαρό μου, που είσαι κι εκτός γυάλας και Μαύρο μου Αυγό δεν το έχω σκεφτεί και ποτέ να είμαι ειλικρινής.

Μάκης: Αποκλείεται! Είσαι φιλοσοφημένος παίχτης, τα ξέρεις αυτά!

Billy: Εγώ ένα πράγμα ξέρω, να ζω.

Μάκης: Έτσι μπράβο!

Billy: Η ροκ μου το έμαθε, και ναι ίσως να το κάνω και καλά, αλλά δεν το συνειδητοποιείς, δεν μπορείς να το αντιληφθείς όταν το βιώνεις. Νιώθω όμως πως γέρασα πια, ξέρετε γκρινιάζω πολύ πλέον κι αυτό είναι σημάδι ότι γερνάει κανείς, ενώ τότε με τη ροκ καμία σχέση.

Σώτος: Έλα, υπερβάλλεις τώρα. Κλαίν. Εδώ μας λες για Τζένη και σίγουρα είναι μια από τις πάρα πολλές. Εμείς τι να πούμε; Το πολύ-πολύ κάνα ξύλο να έχουμε ρίξει μεταξύ μας στο δημοτικό για τα μάτια της δασκάλας.

Billy: Καλά ξύλο έχω δώσει και τις έχω φάει κιόλας. Πω τι μου θύμισες τώρα!

Λέω: Ιστορίες, Billy! Πάντα ανυπομονούμε για την επόμενη!

Billy: Φοιτητής που λέτε τα είχα με μια που το πήγαινε σοβαρά με τον γκόμενό της, κι ας ήταν μικροί και φοιτητούδια έτσι σαν και εσάς.

Σώτος: Αυτός είσαι!

Billy: Έφυγε αυτός κάποια στιγμή για το στρατό, δεν ήξερα ότι συνεχιζόταν η σχέση και καταλαβαίνετε. Χώθηκα στην ξανθιά ακαταμάχητη ομορφιά, το έμαθε ο άλλος, γύρισε από τον Έβρο που υπηρετούσε, έγινε χαμός. Ακόμα νομίζω πονάω που σκέφτομαι εκείνο το μπουνίδι. Μεγάλη ήττα τότε, αλλά χαλάλι. Τώρα έχουν οικογένεια μαζί. Δεν ήμουν για τέτοια.

Μάκης: Γεια σου ρε Billy! Μάγικες ιστορίες. Αξίζει να παλεύεις για την γκόμενα που γουστάρεις τι να λέμε, κι ας έληξε. Είχες αυτή τη γαμάτη ιστορία να μας πεις. Σημαντικότατο.

Billy: Ό,τι και να λέμε η ζωή έμοιαζε κι ήταν κυριολεκτικά, ένα ατελείωτο πάρτι. Όχι σαν αυτή την παρακμή των πάντων που ζούμε και ζείτε, που όλα γύρω μας μοιάζουν να καταρρέουν. Ασχήμια παντού.

Λένα: Ακριβώς Billy μου. Αυτό αισθάνομαι κι εγώ. Μια μπόχα, μια μιζέρια που δε λένε να ξεκολλήσουν από πάνω μας, όσα ευδιαστά αφρόλουτρα κι αν μας πουλάνε στις διαφημίσεις. Αναρωτιέμαι αν θα έχουν έστω και λίγη ομορφιά οι δικές τους ιστορίες.

Σώτος: Γι' αυτό είμαστε όμως εδώ σήμερα, Billy και Λένα, δεν ξέρω πώς ήταν να είσαι ροκάς τότε, ξέρω πώς είναι να είσαι σήμερα απατεώνας. Ό,τι καλύτερο μου έχει συμβεί.

Λέω: Απροκάλυπτα απατεώνας, δοκιμάστε το και θα καταλάβετε!

Σώτος: Καμία ντροπή, καμία ενοχή και νιώθεις τέτοια ενσωμάτωση στο κοινωνικό σύνολο που δεν ένιωσες ποτέ άλλοτε. Απάτη και κέρδισες! Trust me.

Λέω: Άλλο πράγμα λέμε, και ξεγελάς και σε ξεγελάνε. Κερδισμένοι και ικανοποιημένοι όλοι. Να σκάει σιγά-σιγά η φούσκα του καθενός, να βγει ο κόσμος από τις γυάλες του, να καταλάβει που βρίσκεται στα αλήθεια. Θα βρει τα πατήματα του πάνω στην όποια απάτη γουστάρει κανείς. Το 'χουμε;

Billy: Το ρωτάς; Μιλάτε με τέτοια θέρμη για αυτό με το οποίο ασχολείστε, που πραγματικά με δελεάζει. Ποιον; Εμένα, έναν αμετανόητο ροκά.

Λέω: Σ' αυτό ακριβώς στοχεύουμε! Να σας πείσουμε όλους, και τους πιο δύσπιστους. Παρέχοντάς σας πάντα την κατάλληλη ενημέρωση βέβαια.

Billy: Τη νοσταλγώ να πούμε εκείνη την ροκ εποχή, τη φάση της τότε ζωής, εκείνες τις τρέλες.

Λέω: Ποιες τρέλες; Λέγε! Όλα θέλουμε να τα μάθουμε!

Billy: Καβαλούσαμε απλά τις μηχανές, τέρμα τα γιάζια κι ο αέρας που ανέμιζε με δύναμη τα μαλλιά μας, μας έφερνε κι αντιμέτωπους κατάμουτρα με τα όνειρα μας. Εκεί, μπροστά στον απέραντο δρόμο που ανοιγόταν πάνω στους δυο τροχούς... Απίστευτη αίσθηση. Ότι είσαι κυρίαρχος των πάντων μα κατά βάση κυρίαρχος του εαυτού σου. Να μη μιλήσω για τις γυναίκες.

Λένα: Αυτές τις γυναίκες, σε ησυχία δε μας αφήνεις. Τρελές εποχές, υπέροχα όμορφες. Ευτυχώς πρόλαβα λίγη από εκείνη την αίγλη κι εγώ!

Billy: Αφού σας αγαπάω και σας προσέχω όλες, τι να κάνουμε αδυναμίες είναι αυτές!

Λένα: Το μόνο σίγουρο. Τελείως αντικειμενικά, μακάρι να συμπεριφέρονταν όλοι σαν κι εσένα, έτσι με σεβασμό και κατανόηση. Πραγματικά αγαπάς το γυναικείο φύλο. Είσαι πρότυπο για κάθε αρσενικό εκεί έξω!

Μάκης: (περιπαικτικά) Sex, drugs και rock-and-roll με λίγα λόγια ο Billy μας. Όλα τα κλισέ θα αραδιάσω σήμερα, το βλέπετε, κι είναι οξύμωρο μπροστά σ' έναν πρωτοπόρο νοσταλγό του rock-and-roll σαν εσένα...

Billy: Νοσταλγός σίγουρα. Ας βάλουμε και το τραγούδι μια και αναφέρθηκε(ακούγεται σαν χαλί το «Νοσταλγός του Rock'nRoll»-Γ.Γιοκαρίνης). Κατά τ' άλλα, ναι, ήταν κι έτσι. Δεν αντιλέγω (παύση) αλλά όχι μόνο έτσι, εμείς το βιώναμε τόσο αθώα παράλληλα. Δεν ξέραμε τίποτα, νέα παιδιά, γεμάτα όρεξη.

Λένα: Μια γενιά έτοιμη ν' αρπάξει τον κόσμο από τα μαλλιά και να του αλλάξει τα φώτα, τη ρότα, όπως συνηθίζεις να μου λες. Σαν τον πατέρα μου, μη ξεχνάς μ' έκανε στα 19 του! Έρωτας της στιγμής με τη μάνα μου. Εκείνη 25 χρονών, μεγαλύτερη του, σερβιτόρα στο στέκι του, τι να λέμε. Αγαπήθηκαν

πολύ, την γούσταρε ο πατέρας μου τη μαμά και δε σκέφτηκε τίποτα όταν προέκυψε η εγκυμοσύνη. Μεγαλώσαμε μαζί. Και που δεν με πήγαν, συναυλίες, road trips... Ανέμελοι, αλλά πάντα ώριμοι μπροστά στην ευθύνη της ανατροφής ενός παιδιού.

Billy: Ακριβώς! Δεν κουρεύαμε τις δικές μας τρίχες σε κεφάλια και γένια και γυρεύαμε ν' αλλάξουμε τα μαλλιά και τα μυαλά του κόσμου γύρω μας. Ταυτόχρονα, τα δικά μας μυαλά έστεκαν καλά. Κι ας λένε διάφορα.

Λένα: Το τι ακουγόταν, έχεις δίκιο.

Billy: Είχε ένταση η εποχή μας, αληθινό πάθος να τα προλάβουμε όλα και αχαλίνωτη όρεξη να τ' αντέξουμε όλα. Αθώοι τελείως, αγνές ψυχές. Ασχολιόμουν τότε με τα οικονομικά, στο χρηματιστήριο, με μεγάλη αποτυχία, όπως έχω πει ξανά. Θυμάμαι να περνάει η μέρα μ' ένα μόνιμο άγχος και κυνήγι αριθμών και τιμών. Εκεί οι ροκιές ήταν η παρηγοριά μου. Να σαν αυτή την κομματάρα ας πούμε *(ακούγεται το «Κι αν είμαι ροκ»- Βασίλης Παπακωνσταντίνου)*.

Λέω: Στο χρηματιστήριο; Μπορούσες και άκουγες ροκ στο χρηματιστήριο;

Billy: Ναι, και μέσα σ' αυτό, και μετά απ' αυτό. Σαν μια ψευδαίσθηση στην πραγματικότητα μιας ζόρικης καθημερινότητας ήταν.

Μάκης: Ζόρικα είναι και τώρα πάντως.

Billy: Δε μ' ένοιαζε τίποτα σας λέω και γι' αυτό στην τελική τα παράτησα. Και το χρηματιστήριο και τα λεφτά του. Κατάλαβα ότι είμαι πιο μποέμ στη ζωή. Θέλησα να τη ζήσω εγώ κι όχι να με πάει εκείνη όπου νόμιζε. Έπαιρνα τη μηχανή και θέριζα δρόμους και μπαρ.

Λένα: Μετά ήρθε η αγάπη σου, το ραδιόφωνο.

Billy: Νομίζω αναπόφευκτο. Τέτοιες μουσικάρες ήθελα να τις μοιράζομαι, να τις σχολιάζω με τον κόσμο. Να συζητάω όλα όσα ζούσα και με απασχολούσαν, κι εξακολουθούν να με απασχολούν μέχρι και τώρα και κάπως έτσι φτάσαμε στο RockaBilly's FM!

Λέω: Δικός μας είσαι ρε συ Billy. Γι' αυτό και μας καταλαβαίνεις. Ίσως να έχει πεθάνει αυτή η εποχή που λες, να έκανε τον κύκλο της, αλλά η ροκ δεν πεθαίνει ποτέ! Με πιάνεις;

Σώτος: Ούτε κι οι αιώνιοι ροκάδες babies!

Λέω: Απλά τώρα έφτασε η δική μας εποχή, της ατόφιας και σκληρής ταυτόχρονα απατεωνιάς. Έχει τη χάρη της κι αυτή, την ομορφιά της. Κάτι το γνήσιο, κι ας είναι βασισμένη στο ψέμα.

Μάκης: Ναι, μάθαμε πως το ψέμα είναι κακό. «Λες ψέματα και θα μεγαλώσει η μύτη σου!». Η γνωστή απειλή. Καμία σχέση. Με τα ψέματα το μόνο που μεγάλωσε πραγματικά είναι το ύψος του τραπεζικού μας λογαριασμού.

Λέω: Ο κόσμος να ξέρετε, ήδη αντιλαμβάνεται τη χάρη της ψευτιάς. Είναι μέσα σ' αυτό και σίγουρα κι η απατεωνιά θα αφήσει το δικό της στίγμα. Με σκοπό να είμαστε όλοι αληθινά ευτυχισμένοι και πάντα κερδισμένοι.

Σώτος: Ελπίζουμε δηλαδή. There is always hope!

Λένα: Αν δεν ελπίζετε κι εσείς ποιος θα το κάνει; Αλίμονο, η ελπίδα πάντα στα νιάτα!

Billy: Μήπως όμως νιάτα μου, με την άφιξη της εποχής σας ήρθε κι η ώρα να περάσουμε στην επόμενη αφιέρωση; Ξεχνιέμαι με τη συζήτησή μας σήμερα κι απορώ Λένα που δεν μου έχεις βάλει τις φωνές ακόμα.

Λένα: Ξεχνιέμαι κι εγώ τι νομίζεις; Και τα αλάνια που λέτε κι εσείς, οι φανταστικοί ακροατές μας, σίγουρα μπορούν να περιμένουν, εξάλλου βλέπω απ' τα μηνύματά τους είναι ενθουσιασμένοι με τους σημερινούς καλεσμένους. «Γαμάτοι τύποι τα παιδιά, τέτοια νεολαία χρειαζόμαστε, αφιερώνω το *Rock and Roll* στο κρεβάτι του Σιδηρόπουλου στη Στέλλα, τη γυναικάρρα μου» λέει ο Ιορδάνης από Χαλκίδα και «Φυσάει η εκπομπή σήμερα, εξαιρετικό θέμα η απάτη» στέλνει η Σόνια από το Περιστέρι. Ας περάσουμε και στην πρώτη τηλεφωνική γραμμή για απόψε.

Billy: Τηλεφωνική αφιέρωση λοιπόν. Σ' ακούμε φίλε μου. Είσαι ο...; Ποιο άσμα θες να αφιερώσεις και πού;

3^η σκηνή

Παλιός Στρατιώτης: Είμαι ο Παλιός Στρατιώτης. Καλησπέρα σας.

Λέω: Συγγνώμη, ποιος είπε ότι είναι; Βασικά, άκουσα καλά;

Billy: Και μένα μου φάνηκε πως παράκουσα. Το όνομά σου πες μας σε πρώτη φάση φιλαράκι, μετά το παρατσούκλι σου.

Μάκης: Κάτι δε θα καταλάβαμε καλά προφανώς. Θα μπερδεύτηκε το αλάνι. Όλοι τρελαμένοι σ' αυτή την πόλη, έχουμε χάσει τ' αυγά και τα πασχάλια.

Σώτος: Ίσως εκείνος δεν κατάλαβε my friends. Πολύ τέλειο πάντως να έχεις τέτοιο παρατσούκλι. (ειρωνικά) Ζηλεύω.

Billy: Φίλε μου, για πες μου πάλι. Πώς σε λένε;

Παλιός Στρατιώτης: Καλά ακούσατε. Είμαι ο Παλιός Στρατιώτης. Αυτό είναι τ' όνομά μου. Αυτό με έμαθαν πως είναι τ' όνομά μου.

Λέω: Σιγά ρε ποιητή. Λένα, μήπως σ' εσένα είπε κάτι διαφορετικό;

Λένα: Όχι. Παραξενεύτηκα κι εγώ, αλλά επέμενε.

Μάκης: Μα τι πίπες ακούμε. Τι φλώρος είναι τώρα αυτός που μας χαλάει τη φάση!

Billy: Ναι μήπως είσαι αυτός από το τραγούδι; Να είσαι άραγε το ίδιο το τραγούδι';

Μάκης: Ξενέρα. Από την άλλη θα τα έσπαγε να ζωντανεύει ο χαρακτήρας από ένα τραγούδι.

Παλιός Στρατιώτης: Όχι, είμαι στ' αλήθεια ο Παλιός Στρατιώτης.

¹ Αναφορά στο τραγούδι «Ο παλιός Στρατιώτης»-Γ.Νταλάρας, Στίχοι: Ισαάκ Σούσης Μουσική: Λαυρέντης Μαχαιρίτσας, Άλμπουμ: Αλκυονίδες Μέρες, 2005

Billy: Μάλιστα, τι να πω φιλαράκι μου. Κανονικά θα στο έλπεινα το τηλέφωνο αλλά έχω κέφια σήμερα.

Λένα: Έλα τον άνθρωπο! Σήμερα ειδικά που όλοι έχουν απορροφηθεί από τα παιδιά και γίνεται πανικός από τα μηνύματα, είναι λιγότερα τα τηλεφωνήματα, ας τον κρατήσουμε!

Billy: Ξέρω τι λέω! Για την ώρα δεκτό το ψευδώνυμο, μέχρι να του βρω κάνα καλύτερο εγώ.

Λένα: Αυτή η εκπομπή εξάλλου τους χωράει όλους!

Billy: Μπορώ να κάνω κι αλλιώς; Κάθε αλλόκοτος εδώ. Καλώς μας βρήκες νέε φίλε λοιπόν.

Σώτος: Θα γελάσουμε πολύ όπως φαίνεται. Billy μπορούμε να συμμετέχουμε κι εμείς; Ένα mini interview κι από μας;

Billy: Τι το ρωτάς Φορτισμένο Καλώδιο; Φυσικά. Όλοι στο παιχνίδι.

Λέω: Και μόνο λόγω του ιδιαίτερου αυτού ονόματος, ο ακροατής σου Billy ακούγεται ειπληκτικά ενδιαφέρουσα περίπτωση για να του κάνεις καλαμπούρι, ε να του πάρεις συνέντευξη εννοώ.

Σώτος: Ναι, γι' αυτό το πρότεινα κι εγώ. Δε γινόταν να αντισταθούμε και να μείνουμε σιωπηλοί σ' έναν τέτοιο πρωτότυπο ακροατή.

Billy: Παλιέ μου Στρατιώτη, όπως ακούς, ήδη έχεις κλέψει τις εντυπώσεις. Λένα, δε γίνεται να μη συμμετέχεις σ' αυτή τη συζήτηση. Μας ακούς Παλιέ Στρατιώτη έτσι;

Παλιός Στρατιώτης: Ναι.

Billy: Από πού;

Παλιός Στρατιώτης: Από το σπίτι, όπως συνήθως.

Λένα: Άρα είσαι ακροατής μας, που όμως καλείς για πρώτη φορά.

Παλιός Στρατιώτης: *Αι..(μικρή διακοπή)* ριβώς.

Λένα: Μας ακούς; Είσαι εδώ;

Παλιός Στρατιώτης: Μάλιστα, ακριβώς είπα προηγουμένως. Δεν έχει καλό σήμα εδώ στο υπόγειο. Ναι... Πρώ...τη *(διακοπή)*. Πρώτη φορά καλώ, αλλά την εκπομπή την ακούω χρόνια.

Billy: Είσαι από τους παλιούς δηλαδή. Μήπως μας δουλεύεις ρε μούτρο; Καμιά φάρσα; Πες το στα ίσα, αν είναι.

Παλιός Στρατιώτης: Όχι, καθόλου. Δεν μ' αρέσουν αυτά. Σιχαίνομαι τις φάρσες. Είναι ανυπόφορες. Είναι χειρότερες κι από το μαρτύριο της σταγόνας.

Λένα: Επομένως δεν είσαι ένα αστείο, ούτε μια φάρσα, ούτε μας κάνεις πλάια, άρα μήπως θες να μας πεις, στα αλήθεια όμως, ποιος είσαι;

Billy: Από πού έρχεσαι;

Λένα: Από ποιον πόλεμο;

Billy: Ποιας χώρας; Και πόσο παλιά; Μικρόφωνο όλο δικό σου φίλε. Δε τη γλιτώνεις. Βομβαρδισμός οι ερωτήσεις βλέπεις και καλά-καλά δεν ζεινήσαμε.

Παλιός Στρατιώτης: Ε ξέρετε...Είναι...*(διακοπή)* Μου είναι πολύ δύσκολο να μιλάω για εμένα. Δεν είχα το χρόνο να με μάθω και ποτέ και προσπαθώ τώρα, στα σχεδόν γεράματα μου... Μετά από τον ατελείωτο πόλεμο.

Billy: Ποιον πόλεμο; Παλιά γίνονταν τόσο πόλεμοι κι εσύ φαίνεται να 'ρχεσαι από το παρελθόν, τόσο παρελθόν που εγώ ξεχνάω κι ότι κάποτε οι πόλεμοι ήταν καθημερινότητα. Είναι και τεράστια η ιστορία των πολέμων. Κυριολεκτική μάχη να τους θυμόμαστε όλους. Έχουμε εξάλλου περάσει στη νέα πραγματικότητα της απάτης, μη ξεχνιόμαστε. Συμφέρει καλύτερα και δεν έχει και όπλα.

Λένα: Ξεφεύγεις Billy. Θα τα πούμε κι αυτά. Αλλά ας τον να μας πει. Από ποια εμπόλεμη ζώνη έρχεσαι τέλος πάντων;

Παλιός Στρατιώτης: Δεν έχει σημασία, καμιά σημασία. Ο πόλεμος δεν έχει όνομα συγκεκριμένο. Είναι πόλεμος. Παντού ίδιος. Η ίδια καταστροφή. Η χώρα, ούτε αυτή. Άγνωστη χώρα Χ. Κάθε φορά κι άλλη, αλλά όλα τόσο ίδια.

Billy: Εσένα ποια είναι η χώρα σου; Η πατρίδα σου;

Παλιός Στρατιώτης: Καμιά. Απολύτως καμιά. Στην πατρίδα μου είμαι ξένος, και κάθε ξένος τόπος δεν μπόρεσε ποτέ να γίνει πατρίδα μου.

Λέω: Πω... Λες πατρίδα εσύ και τι μου ήρθε τώρα εμένα;

Σώτος και Μάκης: «...γιατί πατρίδα μου είναι εκεί που μίσησα και με μίσησαν περισσότερο απ' οπουδήποτε άλλου...»²

Λέω: Γι' αυτό είμαστε ομάδα ρε παιδιά! Ο ένας στο μυαλό του άλλου κι όλοι μαζί ένας κοινός εγκέφαλος. Βάλε Billy «Τρύπες» δυνατά!

Μάκης: Να στασιάσουμε, γιατί αυτά τα πολεμικά κάπως βαριά μας πέσανε...

Billy: Καλά τα λέτε αλάνια μου (ακούγεται το «Πατρίδα μου είναι εκεί που μίσησα, Τρύπες»). Εδώ ο φίλος, μας τα λέει πολύ σοβαρά τα πράγματα, για αυτό κι εγώ θα σε αποκαλώ Στρατή, από το στρατιώτης ή μήπως να σε λέω Τζο; Από το joke. Δεν μας κάνουν φάρσα, αλλά μοιάζει σαν να μας κάνουν φάρσα, οπότε ας γελάσουμε και λίγο και έτσι με γέλιο να περάσουμε σιγά- σιγά σε διαφημίσεις.

Κατά τη διάρκεια των διαφημίσεων:

Λένα: Προτιμώ το Στρατή, ζηγημένα πράγματα και για να τον πάρουμε στα σοβαρά.

Λέω: Συμφωνώ κι εγώ. Πάντα συμφωνώ μαζί σου Λένα, δεν γίνεται να κάνω και αλλιώς. Απορώ αν σου έχει πάει ποτέ κανείς κόντρα. Τόσο υπέροχα μαγνητική, είναι αδύνατο.

Σώτος: Κι εμείς, επαυξάνουμε!

² Στίχος από το τραγούδι «Πατρίδα μου είναι εκεί που μίσησα»-Τρύπες, Στίχοι Γιάννης Αγγελάκας Μουσική Τρύπες, Άλμπουμ: Κεφάλι γεμάτο χρυσάφι,1996

Μάκης: Ρε τον Στρατή τον πλακατζή.

Billy: Αυτός έχει έρθει να μας κάνει πλάκα. Σαν τον Πετράν. Μέγιστο troll. Έπαιρνε τηλέφωνο και πείραζε τη Λένα. Θυμάσαι;

Λένα: Το ρωτάς; Κάθε φορά με άλλο όνομα αλλά πάντα με την ίδια φωνή.

Billy: Τι της έλεγε δε φαντάζεστε. Ότι είναι ο αστυνομικός της περιοχής και θα μας συλλάβει για διατάραξη κοινής ησυχίας, ότι είναι ο υδραυλικός της γειτονιάς και χάλασε το καζανάκι της και γέμισε σκατά το σπίτι-

Λένα: Πως είναι ο κρυφός θαυμαστής μου, ο χαμένος αδερφός μου από άλλη μάνα και πόσα ακόμη!

Billy: Παντρεύτηκε ο άτιμος, ερωτικός μετανάστης, μετακόμισαν αλλού σε κάποιο νησί και μας έριξε μαύρη πέτρα, σαν τ' όνομά του.

Σώτος: Crazy Πετράν! Μορφάρεις πρέπει να έχουν περάσει από εδώ.

Λέω: Εγώ δεν ξεχνώ τον Σάκη, που μαζί με την Ντίνα έπαιρναν και αφιέρωναν το ίδιο τραγούδι ο ένας στον άλλο, ενώ ήταν μαζί στο κρεβάτι. Έμεναν σχεδόν δίπλα μας αυτοί. Ωραία κοπέλα η Ντίνα, αλλά μου είπε η μάνα μου πως διαγνώστηκε με σιλήρυνση και ο Σάκης δεν άντεξε να την προσέξει, να την φροντίζει και την παράτησε. Πούλησε εκείνη μετά το σπίτι, έφυγε και δεν έχουμε ιδέα τι απέγιναν.

Λένα: Πετράν, αλησμόνητος. Σίγουρα κάπου θα συνεχίζει τις πλάκες του. Όσο για το ζευγάρι αυτό, τι έρωτας! Σάκης + Ντίνα = Love forever. Έτσι υπέγραφαν κάθε φορά που έστελναν μήνυμα.

Billy: Δυνατός έρωτας αυτός. Πόσο κρίμα! Νέα παιδιά κιόλας.

Λένα: Ας είναι καλά όλοι τους. Έχουμε μια γραμμή που επιμένει βλέπω.

Επιστροφή από το διαφημιστικό διάλλειμα

Λένα: Επιστρέφουμε από τις διαφημίσεις με μια ακόμη τηλεφωνική γραμμή. Στρατιώτη σε αναμονή κι ακούμε τον επόμενο φίλο ή φίλη.

Ακροάτρια: Λενάρα μου πήρα να πω μια καλησπέρα ρε κοριτσάρα! Η Γιούλη είμαι από το νυχάδικο. Τέτοια γυναίκα μόνη σήμερα με τόσους άντρες! Όχι ότι δεν τους κουμαντάρεις άψογα, αλλά πήρα απλά να σου πω ένα σ' αγαπώ. Λίγη γυναικεία αλληλεγγύη φιλενάδα μου! Είσαι η καλύτερη! Φιλάνια και στον Billy. Την «Μπαμπέσα»³ θέλω και θα το αφιερώσω σε σένα κορίτσι μου! Κλείνω. Αντίο!

Λένα: Υπέροχη, κάτι τέτοια είναι που με σιλαβώνουν. Γιούλη ευχαριστώ!

Billy: Α, ρε Λένα, υπάρχει άνθρωπος σ' αυτό τον πλανήτη που να μη σ' αγαπάει;

Λέω: Ερώτηση είναι αυτή τώρα;

Billy: Σωστά! Άσε που χάρη σ' εσένα Λένα μας ακούει και γυναικείο κοινό, οι αγαπημένες μου αιθέριες υπάρξεις.

Λένα: Υπερβολές!

Billy: Αλήθειες! Γιουλίτσα σε φιλώ κι εγώ, να 'ρθεις καμιά μέρα να σε γνωρίσουμε από κοντά.

Λένα: Μέχρι τότε όμως, ας επιστρέψουμε στον Παλιό μας Στρατιώτη.

Billy: Λέγε, θα μας πεις πώς στο καλό θέλεις να σε αποκαλούμε; Αλλά χωρίς δούλεμα.

Παλιός Στρατιώτης: Όπως θέλετε. Είναι άνευ ουσίας άλλωστε. Έχω τόσα ονόματα, τόσες πατρίδες, τόσες ταυτότητες και τελικά δεν έχω τίποτα.

Μάκης: Α, καλά... Νύσταξα ήδη!

³ Τραγούδι «Τέρμα το διάλειμα (Η μπαμπέσα)»- Magic De Spell

Παλιός Στρατιώτης: Δεν είμαι τίποτα. Είμαι συνηθισμένος να είμαι κάτι σήμερα, και κάποιος άλλος αύριο. Όποιος και να 'μαι όμως, όπου και όποτε... Ένα πράγμα μένει ίδιο...

Billy: (διακόποντάς τον) Ποιο;

Λέω: Μπερ βρε αδερφέ απευθείας στο θέμα, τι το γυροφέρνεις;

Παλιός Στρατιώτης: Η ανάγκη ν' αγωνίζεσαι για το καλύτερο. Αυτό είναι το θέμα, αυτό μένει ίδιο. Για έναν κόσμο, τολμώ να πω... δίκαιο, δίχως πολέμους. Τον σιχάθηκα τον πόλεμο. Στην εποχή που ήμουν εγώ στην ηλικία σας, ήταν όλα διαφορετικά.

Μάκης: Άσε ήσυχη την ηλικία μας!

Παλιός Στρατιώτης: Είχαμε ιδανικά, πιστεύαμε στην ηθική, την ειλικρίνεια και την τιμή μας.

Μάκης: Ας τον κλείσει κάποιος επιτέλους! Κι εμείς μια χαρά ιδανικά έχουμε!

Σώτος: Το ιδανικό της απατεωνιάς! The best!

Παλιός Στρατιώτης: Πιστεύαμε τότε πολύ στον άνθρωπο και στον συνάνθρωπο, όχι στη σφαγή που γίνεται μέχρι και τώρα. Δεν θυμάμαι ν' ανταγωνιζόμαστε έτσι μεταξύ μας. Να έχουμε τόσα φίλτρα και να κυνηγάμε απλά μια εικόνα, μια εικονική ζωή.

Λέω: Δεν πειράζει, καλέ μου. Έχουμε εμείς και μας αρέσει τρελά! Δίνε του αν σ' ενοχλεί κάτι ή γίνε απατεώνας κι εσύ!

Παλιός Στρατιώτης: Ούτε είχαμε τόσα όπλα. Λίγο πριν φύγω για τους πολέμους, γιατί μικρό παιδί μπήκα σ' αυτό το βρώμικο παιχνίδι τους, θυμάμαι να παίζουμε ξυπόλυτοι στις αλάνες, να ετοιμάζομαι να σπουδάσω, να βγαίνουμε να χορεύουμε και να μη μας νοιάζει καμία εικόνα.

Σώτος: Συνεχίζει! Τι καταπληκτικό το παραμυθάκι σου! Τι καπνίζεις ρε bro;

Λέω: Ο νονός Billy κέντησε μιλάμε! Καλά σιέφτηγε να σε βαφτίσει Joke, για γέλια είναι αυτά που λες. Εντάξει;

Μάκης: Άσε μας να χαρείς! Εμείς εδώ λέμε γι' απάτη και σχέδια δράσης κάτω από το χαλί και συ μας λες για λουλουδάκια, εντιμότητες, ειρήνη και ζυπόλητες φτέρνες.

Λέω: Έχω ξεπατωθεί στο διάβασμα, έχω πόσα αριστεία, διακρίσεις, με περιμένει υποτροφία για κορυφαίο Πανεπιστήμιο κι ακούω αερολογίες και αντιεπιστημονικά πράγματα από έναν άσχετο. Billy σε παρακαλώ πολύ να επέμβεις.

Μάκης: Στρατιώτη μου άστα αυτά, είσαι ειτός πραγματικότητας. Νέα εποχή. Ξέχνα τα δικά σου τα παλιά, σάπισαν.

Λέω: Μεταδίδουμε πως όλοι θέλουν να γίνουν κλέφτες, και βοηθάμε όλο αυτό ν' ανθίσει. Ως τίμιοι κλέφτες κι εμείς. Έχουμε βρει τόσους τρόπους απατεωνιάς και εξαπάτησης για κάθε ώρα και συνθήκη.

Σώτος: Για κάθε φύλο και ηλικία, για τους πάντες, for everyone!

Λέω: Απάτη στο σχολείο, το σπίτι, το γραφείο. Να νομίζεις ότι είσαι κάποιος άλλος απ' αυτό που είσαι στην πραγματικότητα.

Μάκης: Να κάνεις τη βρωμοδουλειά σου και να τη βαφτίζεις «λειτουργήμα».

Λέω: Να εκμεταλλεύεσαι ανθρώπους, αλλά να λες ότι κάνεις φιλανθρωπίες. Η λίστα είναι μακρά.

Μάκης: Βολεύει λέμε. Ξεκάθαρα απατεώνας, ντόμπρα και στα ίσα.

Σώτος: Χωρίς χρονοτριβές και με κέρδη έτσι, όχι αστεία σαν κι εσένα. Σφαγή για την απάτη.

Λέω: Αυτό θέλουμε να συμβεί. Κατάλαβες; Στους νέους ειδικά, γίνεται χαμός, πράγμα ιδιαίτερα ενθαρρυντικό για τη δράση μας.

Billy: Στρατή σαν να έχουν δίκιο τα παιδιά.

Λένα: Το ζεις άλλωστε! Είμαστε κοντά ηλικιακά, αν και δεν το λες και γεράματα, και κάπως καταλαβαίνω αυτή τη νοσταλγία για τα παλιά. Την εποχή της τιμιότητας που όλα κυλούσαν ήσυχα, και που δεν οδήγησε όμως πουθενά.

Billy: Σήμερα τα παιδιά αυτά έρχονται σαν αστραπή, δες τη δυναμικότητά τους, την όρεξή τους.

Λένα: Εγώ έχω ήδη μπει στον πειρασμό να δοκιμάσω την απάτη αυτή που λένε.

Billy: Όπως κι εγώ. Η σπίθα που βλέπω στα μάτια τους μ' εξιτάρει να μπω σε απατεωνιές, ν' εξαπατήσω, και να εξαπατηθώ. Να συμμετάσχω σ' αυτό το ζωηρό παιχνίδι, απροκάλυπτα.

Λένα: Απροκάλυπτα ροιάς, ξειάθαρα απατεώνας!

Billy: Μ' αρέσει έτσι όπως το ακούω και γιατί όχι να το κάνω και πράξη. Οι τίμιοι αγωνιστές φίλε μου πάνε, μας τελείωσαν, και οι φιλοσοφίες που μας λες, μάλλον είναι για καμιά άλλη εκπομπή. Εμείς έχουμε τις μουσικές μας, το κέφι μας και τις αφιερώσεις.

Λένα: Κατέφτασε και ένα ωραίο μήνυμα μόλις από τον Νίκο από Θεσσαλονίκη «Άπατη η ειρήνη, απάτη για πάντα, παιδιά μας τρελάνετε κάργα!».

Billy: Σωστό! Λέγε εσύ τώρα φίλε. Ποιο τραγούδι ποθείς να αφιερώσεις και σε ποιον, να περάσουμε και στον επόμενο γιατί δεν το βλέπω καλά το τηλεφωνικό κέντρο.

Δεν απαντάει κανείς οπότε ο Billy ρωτάει ξανά.

Billy: Τι γίνεται αλλόκοτε τύπε; Είσαι εδώ; Μας ακούς εκεί από τα υπόγεια;

Λέω: Να δείτε θα ντραπήκε.

Μάκης: Ναι, τον κάναμε να ντραπεί και δεν μας μιλάει τώρα ο συνεσταλμένος και φιλοσοφημένος ακροατής-στρατιώτης. Ας γελάσω.

Λένα: Στρατή ξεικόλλα! Σε πήραμε στην πλάκα λίγο και μας κάνεις τσαχπινιές; Περιμένουμε το τραγούδι.

Billy: Θα νυχτώσουμε αδερφέ, κι είναι ήδη αργά, νυχτερινή εκπομπή είμαστε μη μας βρει το ξημέρωμα μαζί σου. Ακούω όνομα τραγουδιού.

Παλιός Στρατιώτης: Εδώ είμαι. Σας ακούω, κάνει κάποιες παρεμβολές, αλλά ακούω και σκέφτομαι ταυτόχρονα όσα λέτε.

Μάκης: Μη σκέφτεσαι και τόσο, φιλική συμβουλή απ' εμένα, το Χρυσόψαρο εκτός γυάλας, με αγάπη. Θα το κάψεις ρε και μας ζαλίζουν κι αυτά τα υπαρξιακά σου.

Παλιός Στρατιώτης: Δεν μου είναι καθόλου εύκολο να μη σκέφτομαι. Οι σκέψεις μου δίνουν νόημα στην ύπαρξή μου.

Billy: Σκέφτεσαι άρα υπάρχουν (γελάει). Ναι, μας τα 'παν κι άλλοι αυτά, τα ξέρουμε. Προχώρα να πούμε σε κάνα τραγουδάκι, να το χορέψουμε. Πες τραγούδι, και στο υπόσχομαι θα σηκωθούμε και θα του δώσουμε να καταλάβει.

Παλιός Στρατιώτης: Δυσκολεύομαι μέχρι και τραγούδι να διαλέξω.

Λέω: Όχου μωρέ τον αναποφάσιστο!

Παλιός Στρατιώτης: Έχω μάλιστα τρία τραγούδια, για τρία διαφορετικά πρόσωπα. Τη μάνα, έναν καλό φίλο από τα παλιά, κι εκείνη...

Billy: Ναι, και τη θεία σου, τον παπά του χωριού και τον περιπτερά. Φιλαράκι σε παρακαλώ, σύνελθε και συντονίσου στην εκπομπή και στο παρεάκι εδώ!

Λέω: Άφησέ τον Billy, γελάμε τόσο πολύ, περνάμε καλά με τον Στρατούλη.

Μάκης: Μην είναι κι αυτός απάτη σκέφτομαι εγώ με το πονηρό μου μυαλό.

Σώτος: Λέτε; Μπράβο ρε Χρυσόψαρο! Απάτη στην απάτη! Δυο φορές απάτη! Διπλά κερδισμένοι εμείς.

Γέλια από όλους.

Λένα: Ας τον αφήσουμε τώρα όμως να μιλήσει παιδιά, δεν γίνεται άλλο. Στην τελική, αν μας κοροϊδεύεις πες το μας κατάμουτρα.

Billy: Αν θες να σε πάρουμε έστω και λίγο στα σοβαρά, πες το τραγούδι που θες να αφιερώσεις.

Παλιός Στρατιώτης: Εντάξει λοιπόν. Η αλήθεια είναι πως δεν θέλω να αφιερώσω κανένα τραγούδι.

Billy: Τι γίνεται μ' αυτόν ρε σεις; Σοβαρά τώρα θα νευριάσω και δεν το θέλω. Εγώ παιδιάδες σας κάλεσα να μας μιλήσετε για τις κομπίνες σας κι έχουμε στο ακουστικό τον μεγαλύτερο κομπιναδόρο της υφηλίου μου φαίνεται.

Λέω: Αυτός πρέπει να είναι πιο απατεώνας κι από εμάς, έχεις δίκιο.

Μάκης: Σιγά κι εσύ, εμάς και τα σχέδιά μας δεν τα φτάνει κανείς. Ολόκληρο Χάρτη Θεμελίωσης Απάτης έχουμε φτιάξει κι είναι έτοιμος να σταλεί σε Δελτία Τύπου. Μ' αυτόν εδώ θα κωλώσουμε;

Παλιός Στρατιώτης: Επιτρέψτε μου, κάνετε λάθος. Δεν κοροϊδεύω κανέναν. Αντιθέτως, εσείς είστε που κοροϊδεύετε εμένα, τον κόσμο και βασιικά τους εαυτούς σας.

Μάκης: Ακόμα εδώ είσαι, γελοίο τύπε;

Παλιός Στρατιώτης: Ναι και η απάτη σας είναι μια φούσκα, μια τσιχλόφουσκα που θα σκάσει μια μέρα πάνω σας και δεν θα ξεκολλάει από τα πρόσωπά σας. Έχω έρθει με τόσα πολλά αντιμέτωπος στη ζωή μου, αλλά αυτό που με έχει εξαντλήσει περισσότερο είναι τούτη η συμμορική δράση. Λέτε για ύπαρξη Χάρτη Θεμελίωσης Απάτης-

Σώτος: Ακριβώς! Υπάρχει problem;

Παλιός Στρατιώτης: Αυτό που χρειάζεται είναι Χάρτης Θεμελίωσης Κόσμου. Ενός νέου κόσμου, αυτός μας περίσσεψε, δε του χωράμε πια.

Μάκης: Υποδείξεις βλέπω το φιλαράκι! Τ' ακούς Λέω;

Παλιός Στρατιώτης: Όλοι αυτοί οι ξεδιάντροποι απατεώνες που λέτε κι εσείς. Γέμισε ο τόπος! Τους βλέπω τους ανθρώπους γύρω μου, πράγματι το πόσο γρήγορα εξελίσσονται σε μέγιστοι τσαρλατάνοι είναι συγκλονιστικό. Για μένα όμως ανυπόφορο. Δεν μπορώ ν' εμπιστευτώ κανέναν, σε λίγο ούτε και τον εαυτό μου. Θα χάσουμε τον εαυτό μας. Τον κόσμο μας τον έχουμε ήδη χάσει.

Λένα: Τι μπούρδες είναι αυτές. Είπαμε!

Σώτος: Λένα, ας τον να συνεχίσει, εγώ γελάω.

Παλιός Στρατιώτης: Είπα και προηγουμένως, ούτε κι ο ίδιος ξέρω καλά-καλά ποιος είμαι, ποιος θέλω να είμαι. Τώρα που οι πόλεμοι είναι κάτι, κάπως μακρινό και παρελθοντικό για μένα, πιστέψα πως θα έχω το χρόνο να μάθω στα αλήθεια τον εαυτό μου.

Μάκης: Να πας σε κάνα ψυχολόγο αν θες να μάθεις τον εαυτό σου. Τόσα είδη θεραπειάς, κάτι θα βρεθεί και για σένα άχρηστε.

Billy: Ακριβώς, ή ξεινία τίποτα διαλογισμό και τέτοια φλώρικα κι άσε μας εμάς στην ησυχία μας. Τον εαυτό σου αδερφάκι τον βρίσκεις περπατώντας στη ζωή, στο δρόμο πάνω, στις λάσπες, στον πόλεμο της επιβίωσης. Στην κάθε μέρα, πώς να στο πω λιανά να το καταλάβεις.

Παλιός Στρατιώτης: Καταλαβαίνω, έτσι περίμενα κι εγώ. Να ζήσω τη ζωή, φυσιολογικά, με τα πάνω της και τα κάτω της, όπως τα λες. Όπως την άφησα, και στον χρόνο που την άφησα, πριν ξεσπάσουν οι πόλεμοι. Αντί γι' αυτό όμως, βρίσκομαι μπροστά στη νέα εποχή της εξαπάτησης. Δεν την αντέχω αυτή την πραγματικότητα που μου πλασάρετε. Τα πισώπλατα μαχαιρώματα και τα παιχνίδια κάτω από το τραπέζι.

Λέω: Είναι δυνατόν να συνεχίζουμε να τον ακούμε;

Μάκης: Πραγματικά τώρα, κλείστε τον! Billy, Λένα ήμαρτον, αυτός μας σαμποτάρει με την δήθεν εξομολόγηση του. Τι το πέρασες μάγκα εδώ; Κέντρο εξομολογήσεων δια τηλεφώνου;

Billy: Σταθείτε λίγο, τώρα που μιλάει ας μη τον διακόψουμε και θα επέμβω αναλόγως στο τέλος. Θέλω να δω αν μας κάνει πλάκα και πόσο καλός είναι στ' αστεία. Συνέχισε, σ' ακούμε.

Παλιός Στρατιώτης: Δε θέλω να προκαλέσω πρόβλημα στα παιδιά.

Μάκης: Έχεις ήδη προκαλέσει, τελείως ενημερωτικά στο λέω.

Παλιός Στρατιώτης: Συγγνώμη! Έλεγα πως δεν αντέχω άλλο την προδοσία από όλους, παλιούς φίλους, οικογένεια, γνωστούς κι αγνώστους. Αυτό θέλησα να πω μέσα από το τηλεφώνημά μου στην εμπομπή σου απόψε Billy.

Billy: Σώπα ρε αδερφάκι, έλα κακό αστείο. Πάρε εκεί τη μανούλα να της τα πεις να ηρεμήσεις, κάνα κοριτσάκι δεν έχεις εκεί κοντά μήπως σε καταλάβει καλύτερα; Εκείνη που ανέφερες να της αφιέρωνες κιόλας!

Παλιός Στρατιώτης: Όχι, είμαι μόνος. Δεν έχω κανέναν να τα πω. Μόνος ξυπνάω το πρωί και σέρνομαι να φτιάξω ένα καφέ. Μόνος καταλήγω τα βράδια με το ραδιοφωνάκι μοναδική παρέα στο μαξιλάρι μου δίπλα.

Λέω: Τέτοια μεγαλούπολη και μοναξιά δεν πάνε μαζί. Κάτι κάνεις λάθος, έλα στην απάτη που λέμε, μόνο κέρδος θα έχεις!

Μάκης: Θα σταματήσει κι η κλάψα!

Παλιός Στρατιώτης: Λάθος. Κι ακριβώς επειδή σ' αυτή τη μεγαλούπολη που ζούμε αλλά και σ' αυτή τη ζωή γενικότερα, δε θα νοιαστεί κανείς για μένα, δε χρειάζεται να νοιαστεί κανείς άλλωστε, πήρα απλά να πω πως μόλις τερματίσει αυτή η κλήση, έχω αποφασίσει να τερματίσει κι η ζωή μου.

4^η σκηνή

Billy: Τι λες φίλε μου. Έλα. Φτάνει. Άσε την κούφια αυτή εξομολόγηση και παραδέξου το! Μας κάνουνε πλάγια. Πολύ κακή πλάγια.

Λένα: Στρατιώτη, αλήθεια τώρα δεν τα εννοείς αυτά έτσι; Μη μας αναστατώνεις. Σε κούρασαν οι πόλεμοι και θες να ελαφρύνεις λίγο την κατάσταση. Οκ. Δεν είναι κακό.

Μάκης: Και να τα εννοεί, σιγά. Η πραγματικότητα σήμερα είναι σκληρή, πιο σκληρή από ποτέ, η ζωή δεν είναι για όλους πια, καταλάβετε το και προσπαθήστε να προσαρμοστείτε σ' αυτό. Και το λέω απευθυνόμενος σ' όλους.

Billy: Μάκη, μισό λεπτό. Τα πράγματα με τον Παλιό Στρατιώτη ίσως είναι σοβαρά.

Λένα: Ναι, Μάκη κι όλοι βασιλιά. Εντός και εκτός στούντιο, τα μηνύματα των ακροατών μας έχουν κατακλύσει. Πρέπει να τον ακούσουμε. Μέχρι και ο Πειρατής, ο πιο παλιός κι έμπειρος ακροατής μας, έστειλε μήνυμα να του δώσουμε το χρόνο του.

Billy: Για να τα λέει αυτά ο Πειρατής, το μεγαλύτερο αλάτι του RockaBilly's FM κάτι πηγαίνει τρομερά λάθος. Ο Πειρατής που έχει δαμάσει κύματα και γυναίκες, ξέρει.

Λένα: Πέρα από αυτό είναι ο πιο πλακατζής τύπος που θα γνωρίσετε.

Billy: Τον είχα γνωρίσει σ' ένα βουλκανιζατέρ όταν είχε χαλάσει η μπέμπα μου, η τότε μηχανή μου. Εκείνος είχε μια βλάβη το αμάξι του αλλά το βασικότερο ήταν που είχε βλάβη η καρδιά του. Βλάβη από έρωτα.

Λένα: Αφού έστειλε μήνυμα ο Πειρατής που πάντα καλεί στο τηλέφωνο και περιμένει καρτερικά να πάρει σειρά, σημαίνει ότι η κατάσταση επείγει.

Μάκης: Μαλακίες. Τα δικά μου λόγια κι αν είναι σοβαρά. Όσο και να βαράς το κεφάλι σου στον τοίχο, θα μένεις με τον τοίχο. Έτσι είναι η πραγματικότητα. Ένας τοίχος, λευκός και απροσπέλαστος. Τι προτιμάμε;

Έναν κατάλευκο τοίχο με προοπτικές να βρούμε κάποιο καλύτερο χρώμα ή ένα ματωμένο κεφάλι που θα σιορπίζει αίματα στον τοίχο;

Λένα: Άσε, βρε Μάκη, τις αλληγορίες και τους τοίχους. Εδώ λέμε είναι επείγον το ζήτημα.

Μάκης: Επείγον είναι να ακουστεί κι η φωνή μου. Διαλέγω λοιπόν λευκό τοίχο. Καμβάς να τον κάνεις όπως θες. Να ζωγραφίσεις, να δημιουργήσεις ό,τι σου κάνει κέφι.

Λέω: Έλα μωρέ Μάκη κι εσύ, καλά σου λέει η Λένα, άστα αυτά, να πούμε τα δικά μας. Έχουμε να αναλύσουμε και την τελευταία στατιστική μελέτη μας με τη ραγδαία αύξηση του ποσοστού απάτης στον πληθυσμό. Εντάξει;

Μάκης: Όχι! Δείτε! Έχω αυτή τη λευκή κόλλα χαρτί. Πείτε ότι είναι ο τοίχος που λέω. Δεν χρειάζονται πολλά. Στυλό κι ορίστε μια τρελή ροκ αγελάδα (σχεδιάζει μια αγελάδα).

Billy: Μάκη, κάνεις κι εσύ τρέλες βλέπω. Ωραία η αγελάδα σου όμως! Τώρα μας αποκάλυψες και τα καλλιτεχνικά σου ταλέντα...

Μάκης: Εξέρετε τι συνέβη τότε που τρελάθηκαν οι αγελάδες έτσι; Θυμάστε είμαι σίγουρος. Αυτή εδώ όμως φόρεσε την κιθάρα της κι έγινε ροκ σταρ, με διεθνή καριέρα, και sold out εισιτήρια. Η τρελή η αγελάδα. Χαίρομαι που σ' άρεσε Billy! Φανταστείτε που μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος. Τοίχο λοιπόν κι όπου βγει.

Σώτος: Μάκη, ξειόλλα, τα παραλές, κι αν είναι true story όσα λέει ο άνθρωπος;

Λέω: Τι σε κόφτει κι εσένα Σώτο; Έγινες τίποτα ψυχοπονιάρης μήπως; Δε λέω, είναι μια αναστάτωση αυτή η δήλωση, αν ισχύει φυσικά, και δε μας γλεντάει ο τύπος, αλλά και τι να κάνουμε. Εμείς έχουμε άλλο σκοπό εδώ. Καλά δε λέω;

Μάκης: Βεβαίως! Δε θα σώσουμε κανένα, προσφέρουμε την πιο σωτήρια επιλογή όμως, της απροκάλυπτης απάτης, ας μας ακολουθήσει ο κόσμος στο ταξίδι αυτό κι όποιος αντέξει.

Λέω: Και στην τελική, καλή κι η τρελή αγελάδα.

Billy: Παιδες, μισό. Είπαμε ωραία τα λέτε, αλλά και η δική μου εμπειρία μέχρι τώρα λέει ότι τα πράγματα είναι σοβαρά. Δεν μου έχει τύχει ποτέ ξανά τόσα χρόνια στην εκπομπή τέτοια δήλωση.

Λέω: Billy τι ανησυχείς κι εσύ τώρα; Ο τύπος κάνει πλάκα και ασχολείστε όλοι μαζί του στα σοβαρά.

Billy: Πες ρε φίλε μας δουλεύεις; Να τελειώνουμε, να χαλαρώσουμε να βάλουμε και κάνα τραγούδι, γιατί όλο παρατραγούδα είμαστε απόψε.

Παλιός Στρατιώτης: Δεν έχω κανένα λόγο να κάνω πλάκα. Ούτε να σας δουλεύω, δεν παίζουν μ' αυτά.

Billy: Παίζεις μαζί μας όπως φαίνεται!

Παλιός Στρατιώτης: Όχι, καθόλου.

Λένα: Τότε τι συμβαίνει;

Παλιός Στρατιώτης: Απλά είναι τόσο καταπιεσμένο αυτό που νιώθω κι αισθάνθηκα πως εδώ είχα το χώρο να εκφραστώ. «Η γαλότσα του Billy που όλους τους χωράει κι ας βρωμάει».

Λένα: Το παλιό σλόγκαν της εκπομπής! Το θυμάσαι!

Παλιός Στρατιώτης: Στο RockaBilly's FM υπάρχει χώρος για όλους, το είπατε και στην έναρξη της εκπομπής. Είστε για μένα η μόνη σανίδα ελεύθερης έκφρασης και το σέβομαι απεριόριστα αυτό. Δεν πρόκειται για τρέλα, ούτε για παρόρμηση.

Billy: Έλα Στράτο σύνελθε αγόρι μου, συντονίσου σε παρακαλώ με τη ζωή, άσε τις φιλοσοφικούρες και τα καταπιεσμένα συναισθήματα.

Λένα: Στρατή, άκουσε με. Όλους λίγο πολύ κάτι μας βασανίζει. Εσένα περισσότερο, συμβαίνει κι αυτό.

Billy: Εκείνο που σε κάνει αληθινό αλάνι όμως, είναι να δεις κατάματα το βάσανο και να το αντιμετωπίσεις.

Λένα: Ηρέμησε!

Billy: Ναι μωρέ Παλιέ μας Στρατιώτη, ξεκόλλα λίγο τη σκέψη σου, έλα να ροιάρουμε μαζί στη γαλότσα τούτη(παίζει ως μουσική υπόκρουση το τραγούδι «*Ασημένια Σφήκα*»-*Υπόγεια Ρεύματα*) κι άσε τα σάπια περι τέλους ζωής. Εδώ είναι το παιχνίδι. Μείνε μαζί μας φιλαράκι.

Λένα: Έχει σπάσει και το τηλεφωνικό κέντρο από μηνύματα για σένα. Όλοι σε θέλουν ζωντανό. Θα βρεθεί λύση αρκεί να μείνεις ζωντανός. Πίστεψε το, σε παρακαλώ.

Λέω:(*νευριασμένος, θιγμένος*) Σαν πολύ εύκολα δεν πειστήκατε για την αλήθεια του; Εμείς δηλαδή τι είμαστε που στήνουμε ολόκληρη εκστρατεία να κάνουμε τον κόσμο να εμπιστευτεί τη δική μας αλήθεια; Ξοδεύουμε σπουδές, λεφτά, ελεύθερο χρόνο κι απ' την άλλη μ' ένα απλό τηλεφωνηματάκι στην γραμμή χάρφτετε ότι κάποιος αυτοκτονεί παίζοντάς το ρομαντικός ήρωας; Θα τρελαθούμε τελείως;

Μάκης: Είναι φανερό πως ο τύπος μπλοφάρει, καταχράται το χρόνο μας στην εκπομπή, γιατί πολύ απλά θέλει να μας σαμποτάρει.

Λέω: Είναι Παλιός Στρατιώτης μεν, αλλά για σήμερα πολέμιος μας.

Μάκης: Το σούργλεο. Πολεμά την απάτη, αναζητά τη ζωή και το νόημά της ο γελοίος. Ας γελάσουμε για να μην τρελαθούμε εδώ πέρα.

Σώτος: Να ασχοληθεί ο κόσμος κι σεις Billy, με αυτόν και το τέλμα του και όχι μ' εμάς. Έχουν δίκιο τα παιδιά, κακώς αμφέβαλλα προηγουμένως. Sorry my bros. Πήγα να εξαπατηθώ. Ποιος; Εγώ! Από ποιόν;

Λέω: Από έναν στρατιώτη. Παλιό κιόλας.

Μάκης: Παλιατζούρα, μπαγιάτικο πράμα.

Σώτος: Demodé.

Λέω: Και τι στρατιώτη, πολεμιστή της φαντασίας του μάλλον.

Λένα: Πάψτε. Γίνεστε κακοί.

Billy: Μικρέ ξειόλλα κι άκουσε με! Όλοι ακούστε με βασικά, μιλάει η εμπειρία χρόνων τώρα. Τόσα χρόνια άλλωστε δεν μ' αποκαλούσαν τυχαία τα φιλαράκια μου «Εμπειρη Γαλότσα». Μη κοιτάτε που τώρα σοβάρεψα κάπως.

Λένα: Παρατσούκλι αγαπημένο. Καιρό είχες να το φέρεις στην επιφάνεια.

Billy: Ναι, αναφέρθηκε κι ο Στράτος άλλωστε στο τότε σλόγκαν της εκπομπής και το θυμήθηκα. Ο Γαλότσας που λέτε, ένα πράγμα ξέρει. Η ζωή, είναι ζωάρα. Δε βάζω άσκοπα αυτή την κατάληξη. Μιλάμε για μέγεθος μεγάλο, κι ας λένε ότι είναι μικρή. Δεν ξέρουν. Την ζωή την περπατάς και την κάνεις εσύ μεγάλη. Με καταλαβαίνεις στρατιώτη; Την φέρνεις στα μέτρα σου. Την διαχειρίζεσαι, δεν είναι γκόμενα να σε κάνει ό,τι θέλει. Την κάνεις εσύ. Ό,τι θες την κάνεις. Μη την πετάς μόνο. Μη την πετάς στα σκουπίδια, μ' ακούς;

Λένα: Καλά τα λέει ο Γαλότσας. Να τον ακούμε όλοι τον Billy μας.

Billy: Μίλα Λένα κι εσύ. Εγώ στη ζωή απολαμβάνω τα ωραία της, αυτά γουστάρω να βλέπω και μόνο. Τις μουσικάρες, τις βόλτες με τη μηχανή και τις ξανθιές, γυναικίες και μπύρες. Αλλά αυτά είναι δικά μου γούστα. Πες Λενιώ τι σ' αρέσει εσένα στη ζωή;

Λένα: Τ' απλά. Οι μικρές απολαύσεις που λένε. Αυτά θέλω. Μαζί με τον ήλιο, τ' αστέρια και το παγωτό. Παγωτό σοκολάτα. Να οδηγώ το αμάξι νύχτα, να ξέρω πως έχω συντροφιά τα αστέρια και να παίζει στο ραδιόφωνο ροκ μπαλάντες. Α! Και το σινεμά.

Billy: Λενάκι, ξέχασες εμένα. Εγώ δε σ' αρέσω ρε σ' αυτή τη ζωή; Δεν είμαι εγώ μια μικρή απόλαυση της ζωής; Ένα τραγούδι για σένα, φως, αστέρι της εκπομπής μας, αγαπημένη μου ρομαντική Λένα (*Ακούγεται το τραγούδι «Σαν φως» - Υπόγεια Ρεύματα*).

Λένα: Εσύ Billy είσαι λατρεία, είσαι έρωτας! Τι κομμάτι. Λατρεμένο συγκρότημα.

Billy: Ο έρωτας φίλε, πού τον πας αυτόν.

Μάκης: Έλα και θα γίνουμε μελό τώρα για σένα παλιό-στρατιώτη. Ντροπή δηλαδή!

Billy: Ζήσε ρε τη ζωή σου και ξειόλλα. Ερωτεύσου, πήγαινε πάρε μια ανάσα, περπάτα. Κουνήσου. Κάθομαι και δίνω συμβουλές, απ' αυτές που κοροϊδεύω.

Λένα: Άσε τα τηλέφωνα και πήγαινε ζήσε!

Λέω: Ναι μπράβο, σταμάτα να σπαταλάς χρόνο της εκπομπής κι άσε μας επιτέλους να πούμε τα δικά μας. Μια χαρά είχαμε ξεινήσει.

Billy: Το λέμε όλοι, τόσα μηνύματα από τον κόσμο ούτε εγώ δεν έχω λάβει σε μια μέρα.

Λένα: Επίσης έχει ενημερωθεί κι η αστυνομία. Έχεις προκαλέσει πανικό Στρατιώτη.

Billy: Με ξεπέρασες φλώρε. Γαλότσα με λένε γιατί σε κάθε εμπόδιο, σε κάθε λάσπη βουτούσα και δεν μ' ένοιαζε τίποτα. Η γαλότσα επιβιώνει παντού, το ίδιο κι εγώ. Ακόμα και μες τα σιατά. Ο παλιόφιλος ο Γιάννος μου το είχε βγάλει τ' όνομα. Με ήξερε καλά αλλά έφυγε νωρίς ο άτιμος. Θα σ' αντιμετωπίσουμε όμως κι εσένα Παλιέ Στρατιώτη.

5^η σκηνή

Μάκης: Τώρα νομίζω ήρθε η ώρα να επέμβω κι εγώ, γιατί αρχίζω και κουράζομαι. Για να μην αρχίσω τα βρισίδια, θα τα πω στα ίσα. Πάρε έμπνευση από το δικό μου το παρατσούκλι, βγες και συ από τη γυάλα σου Στρατιώτη! Μη μασάς! Εδώ εγώ ολόκληρο Χρυσόψαρο, ειπός γυάλας, όπως με λένε, κι επιπλέον ρε φίλε.

Billy: Άκου το θείο Μάκη, καλά τα λέει.

Μάκης: Κολυμπάω που λες στα άδυτα νερά των απατεώνων, και παρόλα αυτά ζω. Καταφέρνω κι επιβιώνω κι ας έσπασε η γυάλα μου νωρίς, κι ας μην ξέρω κολύμπι κι ας έχω χάσει καιρό τον κίτρινο φωσφοριζέ αναπνευστήρα μου. Τυχαιά νομίζεις μου έδωσαν αυτό τ' όνομα; Καθόλου.

Billy: Τίποτα δεν είναι τυχαίο στη ζωή. Να το θυμάστε αυτό όλοι.

Σώτος: Δεν έχει άδικο ο Μάκης. Αν και διαφωνώ με όλη την στάση σου Στρατιώτη, να ξέρεις όπου κι να είσαι, όπως κι όποτε ένα πράγμα είναι σημαντικό. Να ζεις. Να μη σταματάς να ζεις. Εμείς εντάξει τώρα βρήκαμε το κόλπο με τις απατεωνιές, τα σπάει, αλλά αν δεν καταλάβεις την αξία του να ζεις δεν έχει τίποτα άλλο νόημα. Get a life!

Λέω: Βρε-βρε τι ακούω να λένε τα φιλαράκια μου, κοίτα ρε συ Στρατιώτη τι κατάφερρες!

Μάκης: Λέω απλά τον βαρέθηκα τον σιχαμένο και είπα να του τα πω ένα χεράκι.

Λέω: Αντί να λέμε τα δικά μας, το πόσο έχουν κατακτήσει οι απατεωνιές την καθημερινότητα των ανθρώπων, τα μυαλά τους, τα social media τους, καθόμαστε και ασχολούμαστε με τον Στρατιώτη. Θα το δείτε, σε λίγο όλοι θα ξεπουλιούνται για όλο και περισσότερη απάτη κι εμείς δίνουμε σημασία σ' αυτόν.

Σώτος: Εδώ έχεις δίκιο, σπασίλα της ομάδας. Ο Λέω είναι τέρμα διαβασμένος σ' αυτά. Πλέον οι περισσότεροι γουστάρουν να έχουν συγγενείς και φίλους απατεώνες, να τους κερνάνε ακριβά ποτά, να τους πηγαίνουν σε ακριβά εστιατόρια. Σχέσεις ερωτικές με απάτες και ξανά απάτες σε πολυτελή

all inclusive ξενοδοχεία, για να μη μιλήσω για την εξαπάτηση που πέφτει στους χώρους εργασίας. Καθόμαστε και λέμε Love your life, love yourself και μπουρδες. Live your life! Αυτό μάλιστα. Απλά-λιτά-απέριττα. Α! Και πάντα απατεωνίστικα!

Billy: Λέω, Μαύρο Αυγό για σένα αυτό το κομμάτι, εσένα και τα φιλαράκια σου (ακούγεται το «Εμένα οι φίλοι μου»-*Magic De spell*).

Λέω: Γεια σου ρε Billy! Κομματάρα! Ο άλλος ο φίλος μας να είναι εδώ άραγε; Μη χαλάμε και τζάμπα τα σάλια μας, να πει δυο λόγια να τελειώνουμε μ' αυτόν να συνεχίσουμε εμείς.

Λένα: Ναι μιλάτε, μη πω επαναλαμβάνεστε κιόλας Λέω, και δεν του έχετε αφήσει περιθώριο ν' ακουστεί καθόλου.

Λέω: Δε κατάλαβα! Εμείς είμαστε οι σημερινοί καλεσμένοι και πρωταγωνιστές της συζήτησης. Κάνω λάθος;

Σώτος: Κάτσε Λένα, μη μας μαλώνεις κιόλας και φορτιστώ περισσότερο απ' ό,τι είμαι. Αυτός σνομπάρει.

Λέω: Σωστός το Φορτισμένο Καλώδιο, τόση ώρα τον παρηγορούμε όλοι εδώ, εσύ Λένα μου κάνεις παρατήρηση, κι αυτός ούτε άχνα. Καλά τα λέω ότι πολύ ασχολούμαστε μαζί του. Να ζήσει τη ζωή του, αλλά έχουμε κι εμείς ζωές να τις ζήσουμε εδώ.

Μάκης: Ωπ μήπως ζηλεύεις Μαύρο μου Αυγό; Έδωσε η Λένα σου σημασία στον Στρατιώτη περισσότερο από ό,τι σ' εσένα και πονάς;

Λέω: Έλεος, ρε Μάκη. Αυτό μου έλειπε. Δε γουστάρω!

Σώτος: Τη Λένα όμως τη γουστάρεις, παραδέξου το!

Λέω: Το μόνο που θέλω είναι να μιλήσουμε για τα δικά μας, όχι άλλο γι' αυτόν τον Παλιό Στρατιώτη.

Billy: Μη μαλώνετε παιδιάδες! Σας επαναφέρω σε τάξη μπας και τον βρούμε λίγο και ησυχάσουμε.

Μάκης: Στρατή, Στρατιώτη, εμφανίσου. Σκέφτηκα κάτι. Έλα κάνε μας τη χάρη. Θα παίξουμε ένα παιχνίδι.

Billy: Έλα Μάκη, παιχνιδιάρικο Χρυσόφαρο, λέγε! Μην ακούσω παιχνίδι, κάτι παθαίνω.

Λέω: Τι παιχνίδια; Σύνελθε Μάκη. Ήρθαμε στον Billy και την επιτομή του να μιλήσουμε για τις δράσεις μας στην απάτη. Άκου κει παιχνίδια, μιλάμε σοβαρά τώρα;

Μάκης: Βεβαίως! Όπως σοβαρά μιλάει τόση ώρα κι ο Παλιός Στρατιώτης. Θα παίζουμε «Το παιχνίδι της ζωής». Σηκωθείτε!

Σώτος: So boring!

Μάκης: Έλα Σώτο ξεκόλλα και μη βαριέσαι! Έχω αυτά τα δυο ζάρια. Ξεινάω. Ασσόδυο. Φαγητό-ύπνος-σεξ. Οι χαρές της ζωής. Τρεις ζαριές και τρεις χαρές της ζωής. Καταλάβετε πώς πάει.

Λέω: Μ' αυτή τη σειρά; Πας καλά; Σεξ, φαγητό, ύπνος.

Billy: Σεξ, σεξ και μόνο σεξ!

Γέλια

Λένα: Στρατή; *(παύση)* Δεν απαντάει γαμώτο.

Λέω: Λένακι άσε τώρα τους Στρατιώτες κι έλα να περάσουμε καλά!

Μάκης: Λοιπόν συνεχίζουμε χωρίς σχόλια! Λένα σειρά σου, μετά Λέω και Σώτος κι ο Γαλότσας για το τέλος.

Λένα: Δύο κι άλλα δύο. Θεε δηλαδή να μου πεις ότι θα πρέπει να ξεχωρίσω μόνο τέσσερις από τόσες χαρές; Μονολεκτικά κιόλας;

Μάκης: Ακριβώς, και γρήγορα! Μη σιέφτεσαι πολύ.

Λένα: Μουσικάρες, τσιγάρα, ταξίδια και συγγνώμη γι' αυτό...Καινούρια παπούτσια, αρβυλάκια βασιλιά, συν ότι έχω πει και προηγουμένως.

Λέω: Τρία και δυο. Σύνολο πέντε ολόκληρες χαρές σ' αυτή τη ζωή. Εύκολο. Χρήματα, κλεψιές, αδρεναλίνη, δόξα, γυναίκες.

Σώτος: Γεια σου Μαύρο Αυγό, γυναικολάτρη! Εγώ θα ριζώ ένα ζάρι, βαριέμαι να υπολογίζω. Σιγά μη βγαίνουν και παραπάνω από έξι οι «χαρές της ζωής».

Billy: Κλέβεις Σώτο όμως. Ο Παλιός Στρατιώτης πού να είναι; Θα παίζεις μαζί μας ρε Στρατή;

Σώτος: True! Κλέβω. Αυτή είναι η δουλειά μου. Νόμιμα κιόλας, με τη βούλα που λέμε. Επαγγελματίας κλέφτης με υποχρεώσεις και δικαιώματα. Η πρώτη και μόνη δουλειά που δεν βαριέμαι καθόλου. Φορολογούμαι κανονικά και είμαι απόλυτα συνεπής σας πληροφορώ απέναντι στο κράτος μας. Ολόκληρος πρωθυπουργός κι εγκρίνει τη δράση μας άλλωστε. (απευθυνόμενος στον Λέω) Πιάσε μου το ένα ζάρι.

Billy: Σώτο τίμια! Δύο ζάρια, οι κανόνες είναι κανόνες και πρέπει να τηρούνται.

Σώτος: Billy, άστο. Κλέφτες είμαστε κι απατεώνες, τι κανόνες μου λες; Ό,τι γουστάρουμε θα κάνουμε. Σιγά μη μας νοιάζουν οι κανόνες. Τους καταργήσαμε τους κανόνες. No more κανόνες!

Λέω: Μη καταργήσαμε και τον Στρατιώτη φοβάμαι. Έλα στο παιχνίδι μας! Μπορούμε να ριζούμε μια ζαριά και για εσένα, αν συμφωνείς.

Billy: Εμείς; Αυτός μη καταργήσει εμάς και τον εαυτό του μαζί. Πού είσαι αλάνι; Στρατή σε σένα μιλάω. Είσαι ακόμα στην παρέα μας; Ή μήπως σάλταρες και την έκανες καμιά ώρα αρχύτερα;

Σώτος: Shit! Εξάρεις. Αηδίες.

Billy: Καλά να πάθεις.

Σώτος: Μπύρα, chips ρίγανη, πέτσινια μπουφάν, μηχανές, ροκιές, ice...

Μάκης: Ice; Μίλα ελληνικά επιτέλους!

Billy: Μήπως παγάκια;

Σώτος: Ναι, πάγος, παγάκια- πώς το λένε; Έχουν την υπερδύναμη να σε βγάζουν πάντα ασπροπρόσωπο! Δροσιά στη στιγμή το καλοκαίρι και σώζουν και το drink σου. Άσε που δεν υπάρχει μεγαλύτερη απόλαυση από το να σπας παγάκια στο στόμα με τα δόντια σου. Όσοι δεν το έχετε κάνει, χάνετε! Εκεί βρίσκεται η μαγεία, η κυριαρχία στο είναι σου. Στο να θρυμματίζεις και να μασουλάς παγάκια. Ο ήχος που προκύπτει από αυτή την τελετουργία είναι το λιγότερο ηδονή. Να σπας τον πάγο. Να τ' ακούει κι ο Στρατιώτης αυτά.

Μάκης: Φίλε εσύ ή έχεις σαλτάρει ή έχεις μπει για τα καλά στο ρόλο σου. Απατεώνας πάνω στην ήδη υπάρχουσα εξαπάτηση. Καλή η κοροϊδία σου, είμαι περήφανος αν συμβαίνει αυτό.

Σώτος: Σοβαρά μιλάω. Σαν σοβαρός απατεώνας και κλέφτης. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να επηρεάσουμε τον κόσμο. Μόνο με σοβαρότητα, always με σοβαρότητα.

Billy: Ας ριζώ κι εγώ με σοβαρότητα το ένα ζάρι, τι μόνο ο Σώτος θα κάνει ό,τι του καπνίσει; Σιγά και μη. Άσσος.

Λέω: Ατύχησες Billy! Άντε τώρα να ξεχωρίσεις μια μόνο. Μια και μοναδική χαρά σ' αυτή τη ματαιότητα που λέγεται ζωή. Που κι ο Στρατιώτης εδώ την απαρνιέται τη ζωή του, αποδεχόμενος τη ματαιότητα της. Πες μας ρε Billy αυτή τη μια λέξη.

Billy: Το 'χω. Χαλαρά.

Σώτος: Έτσι, εκεί είναι το νόημα. ΧΑ-ΛΑ-ΡΑ ρε μάγκες, ακούστε Billy και δεν θα χάσετε.

Billy: Όχι Σώτο. Η λέξη, είναι η λέξη εαυτός. Αυτή είναι η απόλυτη χαρά στη ζωή. Ο εαυτός, ο μάγκας αυτός. Μ' αυτόν γεννιόμαστε, μ' αυτόν πορευόμαστε. Αυτόν μισούμε κι αυτόν αμφισβητούμε. Ανά καιρούς τον αγαπάμε. Σπάνια βέβαια, συχνά ξέρω τον παραμελούμε. Ξεχνάμε ποιος είναι μετά.

Λέω: Να τος, μας την έφερες! Billy και φιλοσοφίες ζωής!

Λένα: Τον διακόπτεις όμως!

Μάκης: Ω, ερωτικό καυγαδάκι μυρίζομαι!

Λέω: Μάκη κόψε τώρα τις ανοησίες.

Billy: Τον χάνουμε τον εαυτό μας που λέτε και προσπαθούμε να τον βρούμε πάλι. Στο τέλος, μαζί του πεθαίνουμε. Δεν πεθαίνουμε μόνοι. Είναι ψέμα αυτό. Απάτη που λέτε κι εσείς. Παίρνουμε κι έναν εαυτό μαζί μας στον θάνατο. Άλλοι μικρό, που χωράει στην τσέπη ενός τζιν, άλλοι πάλι μεγάλο. Εκείνο το

τεράστιο «Εγώ» που δεν αποχωρίστηκαν ποτέ. Όχι πάντως, κανείς δεν έρχεται μόνος, και άρα δεν αποχωρεί και μόνος. Κουβαλάμε πάντα μια ποσότητα εαυτού. Στη ζωή λοιπόν η χάρη είναι εκεί. Να βρεις τι θα κάνεις με αυτή την ποσότητα. Με τον εαυτό σου δηλαδή.

6^η σκηνή

Λένα: Billy τα λες ωραία, όπως πάντα δηλαδή, πολύ ωραία. Είμαι περήφανε που είμαι δίπλα σου κι ας γκρινιάζω πως μου έχεις ήδη φάει τα καλύτερα μου χρόνια.

Λέω: Τι άλλο θα μπορούσες να 'λεγες Λένα; Πιστή του συνεργάτιδα είσαι πόσα χρόνια και τόσο αφοσιωμένη που σπάνια σ' ακούμε να διαφωνείς με Billy.

Λένα: Ειρωνεία είναι τώρα αυτό; Εγώ λέω αυτά που αισθάνομαι και σ' όποιον αρέσει.

Λέω: Μην εννευρίζεσαι, εξάλλου μ' αρέσεις έτσι όπως είσαι. Δεν είσαι τυχαία εδώ, ο Billy δεν κάνει τυχαίες επιλογές ποτέ. Αυτό ξέρεις είναι ταλέντο. Λένε την τύχη σου τη φτιάχνεις.

Μάκης: Χαζομάρες.

Λέω: Η τύχη έρχεται και σε βρίσκει. Δες τον Billy, όλοι δείτε τον βασιλιά. Τέτοιος ανοιχτόκαρδος τύπος, τέτοιος γλεντζές, της ζωής γλεντζές, αυτής της αλήθειας που όλο λέει. Της αληθινής ζωής. Κι ας λέμε εμείς για τις απάτες.

Λένα: Η αλήθεια του Billy είναι πάνω απ' όλα. Συμφωνώ σ' αυτό κι είναι πρότυπο ο Billy για μένα, το ξέρετε όλοι. Καλές κι οι απάτες σας παιδιά, κομμάτι όμως της ζωής. Αν δεν έχεις ζωή, δεν έχεις τίποτα. Να, όπως εμείς εδώ τώρα που μιλάμε κι αναπνέουμε κι απλώς υπάρχουμε. Νιώθουμε ο ένας τον άλλο, ακούμε ο ένας τον άλλο, αγκαλιαζόμαστε και τσακωνόμαστε. Κάνουμε πλάκες και γελάμε. Αυτό είναι αλήθεια. Αν δεν έχεις αληθινή ζωή, δεν έχεις τίποτα. Τ' ακούς ρε συ Στρατιώτη;

Παλιός Στρατιώτης: Φυσικά. Ακούω πολύ προσεκτικά, δε θέλω να σας διακόψω.

Σώτος: Βρε καλώς τον μας, welcome! Τρόμαξα φιλαράκι. Μήπως μας ξέχασες σκέφτηκα. Λογικά θα αποκοιμήθηκες με το καταπληκτικό κατά τ' άλλα παιχνίδι έμπνευσης του Μάκη. Για πες σε εξίταρε καθόλου; Θυμήθηκες καμιά από τις χαρές της ζωής μας και γλιτώσεις τη δική σου τη ζωούλα από τον πρόωρο τερματισμό της;

Παλιός Στρατιώτης: Η ζωή μου, ζούλα όπως σωστά την αποκάλεσες έχει τερματίσει εδώ και καιρό. Ασήμαντη η ύπαρξή μου κι εγώ ασκόπως εξακολουθώ να περιφέρομαι στη μεγαλούπολή μας. Αναζητώ φίλιες και συντροφιά τις νύχτες στα μπαρ. Μια νέα δουλειά στους δρόμους την ημέρα. Δεν θέλω πια να είμαι στρατιώτης. Πολέμησα δήθεν για ένα καλύτερο αύριο. Δεν υπάρχει πόλεμος με καλύτερο αύριο, δεν πάνε μαζί αυτά. Κι ας ήμουν ευαίσθητος, ηθικός κι αγνός. Τίποτα δεν είναι αυτά. Δεν μετράνε. Μπήκα σε χιλιάδες μέσα μαζικής μεταφοράς και δεν έπαψα στιγμή να παρατηρώ τους ανθρώπους. Πίστεψα ότι ανάμεσα σ' αυτούς θα βρω έστω κάποιον να με καταλάβει. Να με αγκαλιάσει. Μαζική μεταφορά σου λέει κι εγώ έκανα τις πιο μοναχικές διαδρομές εκεί μέσα. Με τους τόσους συνεπιβάτες ανταλλάξαμε μόνο βλέμματα και πατικώσαμε τις παλάμες μας, κατά λάθος, προκειμένου να στηριχθούμε σ' ένα απότομο φρενάρισμα... Να γλιτώσει ο καθένας την πάρτη του. Κανείς δεν έχει όρεξη να σου δώσει σημασία στα μέσα μαζικής μεταφοράς, κανείς δεν με στήριζε ποτέ. Ούτε στα μέσα, ούτε στα έξω. Αναζήτησα την ευτυχία σε ξενοδοχεία, παιδικές χαρές και βιβλιοθήκες. Παροδικός φθηνός έρωτας με διάφορα τυχαία κορίτσια, γέλια κι ουρλιαχτά ανέμελων τρίχρονων παιδιών, αστείρευτη γνώση πάνω στην ιστορία αυτού του κόσμου. Τίποτα και κανείς δεν μπόρεσε να με κάνει να νικήσω το θάνατο μου. Ξέρω πως αυτός είναι πια ο μόνος σύντροφος, ο καλός μου αυτός φίλος. Μαζί του θα νικήσω τη μοναξιά και τη ματαιότητα της ύπαρξής μου. Δια βίου λύση τελικά ο θάνατος. Ο θάνατός μου.

Λένα: Δε σε διακόπτω τόση ώρα γιατί ήθελα να δω που θα καταλήξεις. Φτάνει Στρατιώτη. Αρκετά! Σ' αυτή την ειπομπή δεν χωράνε τέτοια. Εδώ μόνο ροκάρουμε. Δεν πεθαίνουμε! Δεν χωράει η θανατίλα σου εδώ μέσα!

Billy: Ψέματα τα κάνει Λενάκι κι εσύ φαρώνεις. Τι σ' έχω μάθει τόσα χρόνια; Να μη μασάς. Να αντιστέκεσαι στην παράνοια κάθε περαστικού. Δε θυμάσαι; Ήμουν στη θάλασσα ένα καλοκαίρι, στα βαθιά κλασικά, και ξαφνικά βλέπω ένα αθώο κατσίκι να με πλησιάζει. Απορία το 'χω πώς έφτασε ως εκεί. Το καημένο πνιγόταν. Όμως εγώ, το έσωσα. Τόλμησα με ρίσκο και την ίδια μου τη ζωή μου και τα κατάφερα. Βγαίνοντας στην ακτή όλοι μ' έλεγαν τρελό γιατί τι σημασία έχει ένα κατσικάνι; Για εμένα είχε. Άσε τους άλλους να λένε, το σώσαμε το ταλαίπωρο.

Λέω: *(γελώντας)* Να 'σαι καλά ρε Billy! Σε κάνω εικόνα, Ο ναυαγοςώστης με το κατσίκι και γελάω!

Billy: Αυτό θέλω, να γελάμε! Τελικά καλύτερα που ήταν στη σιωπή ο Στρατιώτης. Ο μπαγάσας θα μου σκορπίσει εδώ το θανατικό. Τον σιχαίνομαι ρε τον θάνατο, αυτή τη μιζέρια και τη σιοταδίλα. Την ασχήμια. Αυτό θα πει ασχήμια. Ο θάνατος, αυτό και τίποτα άλλο. Κατάλαβέ το καλά Στρατιώτη αυτό, εσύ και όλοι εδώ μέσα, και οι έξω φυσικά.

Σώτος: Δώσε Billy μουσική στο λαό, γιατί δεν τα βλέπω καθόλου καλά τα πράγματα. Play on!

Billy: Σωστός πάλι ο Σώτος. Για πάμε ν' ανέβουμε λίγο γιατί κοντεύει να χάσει την ταυτότητα της η εκπομπή με τούτα και με κείνα. Ένα τραγούδι για τ' όνειρο, που καιρό έχω να το παίζω *(Τραγούδι «Χαιρετίσματα» - Βασίλης Παπακωνσταντίνου)*.

Μάκης: Έτσι! Για να τελειώνουμε όμως, ονειρέψου ρε παλιό-Στρατιώτη που λέει και το τραγούδι! Θα μου πεις ονειρεύονται και ποτέ οι στρατιώτες; Κάντο όμως εσύ, στα αλήθεια, όχι τα ονειροπαρμένα που μας λες.

Παλιός Στρατιώτης: Μόνο αυτό κάνω. Μετράω όνειρα. Κοιμάμαι για να ονειρευτώ. Δεν ξέρω πώς γίνεται ή δεν το κάνω καλά. Δεν έμαθα ποτέ τι είναι τα όνειρα. Σαν κάτι παρανοήσεις του μυαλού τα αντιμετωπίζω πια. Μια ατελείωτη θολούρα, φαγούρα στον εγκέφαλο, δίχως ιατρική αντιμετώπιση.

Σώτος: Εντάξει δε θα δώσουμε και για τα όνειρα φιλοσοφική ανάλυση. Enough! Είναι δουλειά άλλων. Στην τελική πιάσε κάνα ονειροκριτή.

Μάκης: Αυτό που θέλω να πω είναι να ονειρευτείς, έτσι απλά, χωρίς να το αναλύσεις κι άσε τη ζωή να κυλήσει σ' αυτή την ψευδαίσθηση.

Σώτος: Απάτη είναι και τα όνειρα μη ξεχνιόμαστε, που όμως το πιστεύω αυτό, τα όνειρα είναι που μας κρατάνε ζύπνιους σ' αυτό το χάος της ζωής.

Λένα: Ναι, ρε Στρατή καλά τα λένε τα παιδιά. Εγώ τις προάλλες ονειρεύτηκα ότι μ' ένα μαγικό κι ένα μήλο στο χέρι μπήκα σ' ένα διαστημόπλοιο. Διαστημόπλοιο της γραμμής λεγόταν και πλήρως ένα ποσό, σαν τη μηνιαία συνδρομή στο newsletter της αγαπημένης σου εφημερίδας. Ποσό προσιτό για όλους. Δεν είχε κλιματιστικό βέβαια μες το κατακαλόκαιρο, και μύριζε ο ιδρώτας του διπλανού μου, αλλά ήταν σχετικά άνετο. Αυτό το διαστημόπλοιο

που λέτε, σε πήγαινε στ' αστέρια, τ' αγαπημένα μου αστέρια. Εκδρομή στους αστερισμούς, ποιους ακριβώς, δεν θυμάμαι. Τα είδα τ' άστρα από κοντά. Αυτό θυμάμαι να τ' ονειρεύομαι από πάντα. Σύντομα λέει θα ξεκινήσουν οι αγοραπωλησίες κατοικιών στ' αστέρια. Φοβερό; Να λοιπόν που τα όνειρα συνεχίζονται. Διαμέρισμα σε κάποιο αστέρι προσβάσιμο με το διαστημόπλοιο της γραμμής. Νούμερο 608, νομίζω. Τερματικό σταθμό είχε σίγουρα τη Σελήνη, αλλά δε φτάσαμε ως εκεί. Πού θα πάει όμως, θα συμβεί κι αυτό. Αρχεί να είμαστε ζωντανοί. Να υπάρχουμε, προσγειωμένοι σ' αυτή τη ζωή, έτοιμοι για απογείωση σε κάποια επόμενη.

Billy: Διαστημόπλοιο της γραμμής, υπέροχο. Ταξίδι στη Σελήνη με μαγικό κι ένα μήλο. Λένα είσαι φοβερή, δεν έχω λόγια και προφανώς η Λένα δεν βρίσκεται τυχαία εδώ. Είναι κι αυτή μια απάτη, η απατεώνισσα της καρδιάς μας. Στην υγεία της λοιπόν και στα τρελά όνειρά μας!

Τσουγκρίζουν και ακούγεται το τραγούδι «Τα χρόνια μου ναύαγησαν στις ξέρες σου»- Διάφανα Κρίνα

Λέω: Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Τα έλεγα πριν. Ούτε καν αυτό το όνειρο. Ο Παλιός Στρατιώτης πώς και δεν σχολιάζει; Θα του άρεσαν αυτά τα ποιητικά.

Μάκης: Έλα ντε! Είναι άραγε ακόμα εδώ ο ανόητος ή μας άδειασε τη γωνιά να χαρούμε;

7^η σκηνή

Σώτος: Σιγά μην είναι εδώ αυτός. Θα κοιμήθηκε. Τέτοια μούχλα που είναι ο τύπος. Loser.

Λέω: Τα λέμε τόσο ωραία, περνάμε τέλεια, το όνειρο της Λένας μας ειτόξευσε κι ο Billy βάζει μουσικές ανεπανάληπτες. Τι άλλο θέλουμε;

Μάκης: Απάτη! Και συνέχεια σ' αυτό το πάρτι!

Billy: Πού είσαι μωρέ Στράτο; Εμφανίσου στη γραμμή, έχουμε γιορτή τώρα.

Λένα: Billy... Δεν τον έχουμε στη γραμμή.

Billy: Τι;

Λένα: Αυτό που σου λέω. Δυστυχώς, έχει κλείσει το τηλέφωνο. Δεν υπάρχει κανείς στη γραμμή.

Billy: Την αστυνομία! Παιδες κι εσεις, κι οι ακροατές. Όλοι. Στέλνουμε σήμα παντού. Ψάχνουμε τον Στράτο, τον Παλιό Στρατιώτη. Πρέπει οπωσδήποτε να βρεθεί.

Λέω: Στο διαδίκτυο τίποτα.

Μάκης: Ούτε στα κωλο-social media αναφέρουν κάτι.

Λένα: Σαν τι ν' αναφέρουν παιδιά; Ότι πέθανε ένας με τ' όνομα Παλιός Στρατιώτης; Τον χάσαμε, πάει. Δεν τον προλάβαμε, γαμώτο. Θα πήγε να αυτοκτόνησε. Τι να προλάβει το διαδίκτυο να ενημερώσει; Ανάθεμα αν του έδωσε κανείς σημασία.

Σώτος: No signal, no Στρατιώτης, no problem!

Λένα: Πώς να τον βρουν στο υπόγειο που ήταν. Στρατή, σε παρακαλώ, κάλεσέ μας αν μας ακούς.

Λέω: Ούτε κάποιος άλλος ξέρει κάτι. Δεν έχει βρεθεί κάποιο πτώμα, ούτε κάλεσε κανείς να αναφέρει κάποια αυτοκτονία, κάτι...

Λένα: Κάποια αυτοκτονία; Τι είναι η αυτοκτονία για να το λες έτσι; Απλό πράγμα είναι νομίζεις να θέτεις εσύ το τέλος στη ζωή σου; Σύνελθε λίγο.

Λέω: Απάτη είναι κι η αυτοικτονία Λενάκι μου. Απάτη απέναντι στον εαυτό σου. Νομίζεις ότι τον λυτρώνεις, αλλά στην ουσία τον έχεις σιλαβώσει για πάντα σ' ένα βαθύ πηγάδι. Δίχως επιστροφή.

Σώτος: Λέω, ίσως τελικά να μην υπάρχει απάτη, ίσως να καταργήθηκε σ' αυτήν εδώ την εκπομπή απόψε.

Λέω: Άσε μας ρε Σώτο, φόρτισε εκεί το καλώδιο σου! Ας βρεθεί αυτός ο Στρατιώτης και τα συζητάμε πάλι.

Σώτος: Όχι δεν αφήνω τίποτα. Σαν να βαρέθηκα κάπως. Εμείς την φέραμε την απάτη, γι' αυτό ήρθαμε εδώ άλλωστε και εμείς θα την αποδομήσουμε.

Λέω: Παραλογίζεσαι και θα με συγχύσεις κι εσύ. Είπαμε εντάξει, κάποιος κάπου χάθηκε, πέθανε, δε ξέρω τι. Μιλάμε για έναν παντελώς άγνωστο μας. Ποιος νοιάζεται; Η ζωή συνεχίζεται, το ίδιο και οι απάτες.

Σώτος: Σιγά. Το βλέπεις ξεκάθαρα. Δεν έχει νόημα, καλή η απάτη αλλά ως εδώ. Συνειδητοποιώ πως τα όνειρα είναι καλύτερα, τα αληθινά γνήσια όνειρα. Κι ας μοιάζουν απατηλά. Δε ξέρω με τη συζήτηση εδώ, αναθεώρησα κάποια πράγματα.

Λέω: Πολύ γρήγορα αναθεωρείς εσύ βλέπω. Έγινε. Άντε να βρεθεί ο Στρατιώτης σας και θα λογαριαστούμε μετά εμείς.

Μάκης: Ναι ας βρεθεί. Δεν θα φύγουμε από εδώ αν δεν μάθουμε τι απέγινε.

Λέω: Μάκη τι λέει; Σ' έπιασε κι εσένα ο πόνος για τον Παλιό Στρατιώτη; Ευπνάτε παιδιά! Ένας αλλοπαρμένος ήταν που πολύ απλά για να μην απαντάει ή έκανε φάρσα ή ναι πέθανε. Ποιος ξέρει; Και γιατί να ασχοληθούμε ξανά λέω μ' έναν τελείως άγνωστο άνθρωπο που δεν έχει να μας προσφέρει και τίποτα; Τόσο χρόνο χάσαμε εξ' αιτίας του.

Μάκης: Έστω και να πέθανε. Πρέπει να το μάθουμε. Να αποδοθεί η δέουσα τιμή στον νεκρό. Αν είναι νεκρός δηλαδή, τότε θα πρέπει να ταφεί ή να καυτηριαστεί. Ό,τι κι αν γίνει, θα γίνει με τιμές. Σε δημόσια τελετή, με στέφανα από λευκά λουλούδια, όπως είναι το έθιμο. Και ροιές στην περίπτωση μας. Του κάναμε πλάκα και δε μάθαμε ποτέ το αγαπημένο του τραγούδι. Κάποιο θα βρούμε. Επικήδειο θα εκφωνήσει φυσικά ο Billy. Θα λέει: «Αγαπήσαμε πολύ αυτόν τον Παλιό Στρατιώτη, που πολέμησε για τη ζωή των άλλων και βάρφη αιμάτα και λάσπη και δυστυχία αλλά αυτά δεν θέλησε να τα πολεμήσει για χάρη της δικής του ζωής. Τον γνωρίσαμε μέσα απ' ένα παράξενο τηλεφώνημα σε μια εκπομπή μουσικών ροκ αφιερώσεων. Αποτύχαμε να τον μεταπείσουμε, μα θα πετύχουμε να τον αποχαιρετίσουμε. Εξάλλου

αργά η γρήγορα κάπου θα τον συναντήσουμε ξανά κι οι ουρανοί τότε θα είναι λευκοί, δεν θα στάζουν αίμα. Στην καλή μας αντάμωση λοιπόν, καλέ μας φίλε Στρατιώτη, ή βασιικά στα τσακίδια ρε Στρατιώτη αλάνι, φύλαξε μας καμιά μύρα παγωμένη εκεί και με προσοχή τις παραδεισένιες γιόμενες.» Αν πάλι είναι ζωντανός, υπάρχει ακόμα ανάμεσα μας, αναπνέει τον ίδιο αέρα με μας, θα τον φέρουμε σηκωτό εδώ στο στούντιο. Κι ας βρωμάει ο αέρας της πόλης μας, θα τον αλλάξουμε. Αλλά πρώτα θα τον φέρουμε εδώ να συνεχίσουμε το πάρτι. Εμείς έχουμε πολλές παγωμένες μύρες εδώ. Έτσι δεν είναι Billy;

Σώτος: Billy; Δε μιλάς τόση ώρα, σε βλέπω σκεπτικό. Τι έπαθες; Στα σιάσε κι εσένα η φάση;

Billy: Ναι! Ανησυχώ πολύ, αλλά όντως σκέφτομαι κάτι παράλληλα.

Λέω: Πες το και σε μας τότε, να το συλλογιστούμε το ζήτημα σου. Όπως κάναμε πόση ώρα και με τον Στρατιώτη. Σ' εσένα, δε θα δώσουμε χρόνο να ανοιχτείς; Εξάλλου δική σου είναι η εικομπή. Απλά μη μας αφήσεις κι εσύ στα κρύα του λουτρού.

Billy: Σκέφτομαι να, ότι άμα αρχίσω να ξεκολλάω αυτή τη γλίτσα που έχει ζώσει το δέρμα μου τα τελευταία χρόνια με τα όσα συμβαίνουν στην μεγαλούπολη μας και στον απεραντοπέρατο κοσμάκη μας, άμα κοιτάξω βαθύτερα στον εαυτό μου, άμα ξεκολλήσω τελείως το δέρμα μου και ψάξω στα έγκατα της ψυχής μου ίσως, λέω ίσως, να είμαι κι εγώ ένας Παλιός Στρατιώτης.

Λένα: Τι λες Billy; Συγκεντρώσου σε παρακαλώ!

Billy: Αναρωτιέμαι μήπως αυτός ο Στρατιώτης είμαι εγώ τελικά.

Λέω: Καλά Billy, μας κοροϊδεύεις κι εσύ; Εσύ εμάς που τόσο σ' εμπιστευτήκαμε; Αλήθεια τώρα;

Billy: Σας ξεγέλασα! Ναι αυτό έγινε (γελάει), ήρθαν εδώ τα καλά μου τα τσογλάνια, οι απατεώνες τάχα μου της πόλης να μας πουλήσουν τις κομπίνες τους. Κι όμως, κουράστηκα κι εγώ από όλα αυτά τα τερτίπια. Ο Billy, ο παλιός καλός ροιάς, ο γητευτής της ζωής που είπατε κι εσείς, ξέρει να λέει μόνο την αλήθεια. Να περνάει καλά. Όλα τ' άλλα είναι περιττά. Δεν ξέρω ποιος είμαι αλλά ξέρω τι γουστάρω να κάνω. Κι αν ο Στρατιώτης υπήρξε ή όχι, ζει κάπου μακριά και μας ακούει γελώντας ή έχει πεθάνει και έχει ησυχάσει το κουφάρι του, αν είμαι εγώ ο ίδιος που σας κάνω πλάκα ή κάποιος άλλος, μηδενική σημασία έχει. Σημασία έχει ότι Στρατιώτης μπορεί να είμαστε ή να υπήρξαμε ή να γίνουμε κάποτε όλοι. Όχι όμως Στρατιώτες του πολέμου, αυτό όχι.

Στρατιώτες της ζωής. Ζωή τι είναι; Είναι μια γυναίκα πλάνη; Είναι δικαίωμα μήπως; Το δικαίωμα στη ζωή που λέμε; Ή είναι ένας δρόμος, άλλοτε σύντομος άλλοτε μακρύς, κάποτε εύκολος και κάποτε οδυνηρός; Ένα τρένο ίσως, που σε παρασύρει στο πέρασμά της; Ποια είναι επιτέλους η ζωή και τι σημαίνει να υπάρχουν μέσα σ' αυτή; Εγώ μια μέρα θα φύγω από αυτόν τον πλανήτη και θα σας χαιρετώ από κάποιο διαστημόπλοιο της γραμμής. Ενδεχομένως να σκορπίσει η στάχτη μου στη θάλασσα μαζί με τις στάχτες από τα αποσιγάρά μου. Δεν ξέρω ακόμα τι θέλω, αλλά ξέρω σίγουρα πως η συνέχεια μένει σ' εσάς ξέφρενα νιάτα μου! Στα δικά σας χέρια. Δεν ξέρω τι απέγινε αυτός ο Παλιός Στρατιώτης του τηλεφώνου, γνωρίζετε μήπως εσείς...; Αν ναι, ξέρετε τότε τι πρέπει να κάνετε! RockaBilly's FM! Πάντα συντονισμένοι εδώ! Καληνύχτα αλάνια!

Ακούγεται το τραγούδι «Το Τρένο»-Τρύπες.

ΤΕΛΟΣ